

ELSŐ KÉZBŐL A HADERŐRŐL!

magyar

HONVÉD

www.honvedelem.hu

A Honvédelmi Minisztérium magazinja - 2018. december XXIX. évf. 12. szám - 390 Ft

KÖZÖS
ERŐVEL

977086569300618012

24

A MÁTRÁBAN HAJTotta végre az MH 86. SZOLNOK HELIKOPTERBÁZIS KIJELÖLT ÁLLOMÁNYA AZT A KOMPLEX HELIKOPTERES GYAKORLATOT, AMELYNEK KÖZÉPPONTJÁBAN A LÉGI KUTATÁS-MENTÉS, ILLETVE A MAGASHEGYI VISZONYOK KÖZÖTT ALKALMAZOTT MENTÉSI TECHNIKÁK ÁLTAK.

4 Az Úton a 21. században című konferencián dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter is előadást tartott.

12 A NATO a hidegháború lezárulta óta nem bonyolított le olyan nagyméretű hadgyakorlatot, mint a Trident Juncture 2018.

30 A fegyveres légtérvédelmi készenléti szolgálatot tíz esztendeje kizárólag a Gripenek adják hazánkban.

**A MAGYAR HONVÉD
MAGAZIN KÖVETKEZŐ
SZÁMA
2019. JANUÁR 11-ÉN
JELENIK MEG.**

*Kellemes karácsonyi
ünnepeket és boldog új évet
kíván olvasóink
a Magyar Honvéd magazin
szerkesztősége!*

HM ZRÍNYI
TÉRKÉPÉSZETI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS
SZOLGÁLTATÓ KÖZHASZNÚ NONPROFIT KFT.

HADERŐ

Modernkori kihívások	4
Hathatós segítség	7

NAGYVILÁG

Missziós hírek	10
Erődemonstráció	12

SEREGSZEMLE

Novemberben történt	20
Közös erővel	24
Égig érő kerítés	30
Kutasd fel, mentsd meg!	36

HADITECHNIKA

Olasz meló	38
Nukleáris matematika	42
Elrettentés a víz alól	46

HÁTORSZÁG

Aktív nyugállományúak	50
Számháború	54
Bővülő kapcsolatok	60
Közérdekű	62

**A Honvédelmi
Minisztérium magazinja
XXIX. évfolyam 2018. 12. szám**

Kiadja a HM ZRÍNYI Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság.

Felelős kiadó:

Benkóczy Zoltán
ügyvezető

Nyomtatás:

A kft. saját nyomdájában

Felelős vezető:

A kft. ügyvezetője

Szerkesztőség: 1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B Postacím: 1440
Budapest, Pf. 22 Tel.: 459-5305,
HM: 27-913 fax: 314-2432

E-mail: magyarhonved@armedia.hu
facebook.com/MagyarHonved

Főszerkesztő:

Feith László

Szerkesztő – újságíró:

Trautmann Balázs

Tervezőszerkesztő:

Gábor Mariann

Olvasószerkesztő:

Győri László

Korrektor – hírszerkesztő:

Sinka István

Régió-tudósítók:

Galambos Sándor, Kálmánfi Gábor

Fotóriporterek: Dévényi Veronika,
Rácz Tünde, Tischler Zoltán, Tóth László

E havi magazinunkat

Feith László **szerkesztette**

Borítófotó: Dévényi Veronika

ISSN: 0865-6932

Lapunk az Európai Katonai Sajtószövetség
(European Military Press Association) tagja

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta
Rt. Hírlapüzletága (1089 Bp. VIII.,
Orczy tér 1.), előfizethető valamennyi
postán, kézbesítőknél, e-mailben:
hirlapelofizetes@posta.hu,
faxon: 303-3440.

További információ:

06-80-444-444

54 Számos okra vezethető vissza, hogy nem áll rendelkezésünkre pontos adat a Nagy Háborúban elesett katonák számát illetően.

Biztonság, honvédelem, haderő

A STEFÁNIA PALOTA – HONVÉD KULTURÁLIS KÖZPONT ADOTT OTTHONT AZ ÚTON A 21. SZÁZADBAN – BIZTONSÁG, HONVÉDELEM, HADERŐ CÍMŰ KONFERENCIÁNAK, AMELYEN ELŐADÁST TARTOTT DR. BENKŐ TIBOR HONVÉDELMI MINISZTER IS.

MODERNKORI KIHÍVÁSOK

A miniszter előadásában rámutatott: Magyarország biztonsági környezete megváltozott, s a legnagyobb közvetlen fenyegetést a tömeges és ellenőrizetlen migráció, illetve az ukrajnai helyzet, így Oroszország jelenti. A hibrid hadviselés megjelenése, a kiberfenyegetés és a hagyományos stratégiák elavulása miatt egészen újfajta megközelítést kíván a biztonság szolgálata. A tárca vezetője hangsúlyozta: egyik napról a másikra olyan dolgok történnek,

amelyek arra készítetnek minket, hogy legyünk mindenkor felkészültek. Olyan képességekre van szükség, amelyekkel megvédhetjük az országot és az állampolgárokat, biztosíthatjuk a békés életet és jövőt.

NÖVEKVŐ KÖLTSÉGVETÉS

Az ország biztonsága alapvetően a hadsereg képességein, a szövetségi rendszeren és az állampolgárok elkötelezettségén múlik, ugyanakkor a kutatókra és az elemzőkre szintén nagy felelősség hárul. Fontos ezen a téren a megelőzés és az előre gondolkodás is, ezért teljesít mintegy 1000 magyar katonát külföldön szolgálatot. A missziók segítenek abban, hogy a biztonsági kihívások ne váratlanul jelenjenek

meg az országban, hanem a problémát már annak kialakulási helyén kezelni tudják.

A biztonság garantálásához mindelelőtt egy erős, ütőképes, korszerű fegyverzettel felszerelt hadsereg van szükség. Ennek megteremtését szolgálja a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderő-fejlesztési program, amelyet a kormány is támogat, s biztosítja a szükséges anyagi háttérrel. Vállalták például, hogy 2024-re a honvédelmi költségvetés mértéke eléri majd a GDP 2 százalékát (jelenleg 1,4 százalékot fordítunk erre). A fejlesztési program a honvédség minden elemét érinti, de a haditechnikai eszközök beszerzésén, cseréjén túl foglalkozik a társadalmi kapcsolatokkal, a fiatalok képzésével, az önkéntesek toborzásával és a magyar hadiipar megteremtésével is. Mostanra mintegy 8000 tartalékosa van az országnak, s a tervek 20 ezres létszámmal számolnak a rendszer teljes feltöltésekor.

– Az új kihívásokhoz új képességeket kell teremteni, ahogy nap mint nap változnak a kockázatok, a fenyegetések, különben nem tudjuk teljesíteni mindazt, amit a törvény előír számunkra a haza védelmének érdekében – hangsúlyozta Benkő Tibor. Hozzátette: ezen a téren kiemelten fontos a magyar állampolgárok elkötelezettsége és a fiatalok áldozatvállalása. A fiatalok megszólítását, a honvédelem ügyébe való bevonását szolgálják például a honvédelmi táborok és a sport. Meg kell mutatni a fiataloknak, hogy egy fejlődő Magyar Honvédség olyan lehetőségeket biztosít számuk-

ra, amelyeket nem szabad kihagyni. Meg fogják találni a számításukat egy korszerű, modern hadseregben. Ezért van szükség a kadétprogram mellett a katonai kollégiumra is.

ÚJABB HONVÉD KÖZÉPISKOLA?

Szabó István, a tárca honvédelmi államtitkára a honvédelmi nevelés témakörében elmondta: hazánkban

Szabó István

a sorkatonaság 2004. évi felfüggesztésével a honvédség és a társadalom közötti közvetlen kapcsolat megszakadt. Ezzel csökkent a hadsereg beágyazottsága, s elesett attól a lehetőségtől, amivel addig a hazafias nevelés terén rendelkezett. A szerteágazó honvédelmi képzés bizonyos elemeinek ezért már korán meg kell jelenniük a köz- és a felsőoktatásban. Hangsúlyozni kell ennek önkéntes jellegét, s azt is,

Dr. Simicskó István

Dr. Vezekényi Csaba

Petr Pavel vezérezredes

hogy például a hazafias nevelés egyik célja az érzelmi kötelék kialakítása az egyén és a haza között.

– Azt gondolom, ez a fajta honvédelmi nevelés erősítheti a társadalmi elfogadottságot, amire nagyon nagy szükség van a mai időkben ahhoz, hogy támogassuk a Magyar Honvédség feladatait – fogalmazott az államtitkár.

Szabó István beszélt a kadétprogramról is, megjegyezve: ki kell emelni annak a több mint 50 partneriskolának az együttműködését, amelyek a honvédelmi alapképzést tantárgyként oktatják. Már több mint 2000 gyermek tanulja a honvédelmi alapismereteket a tárca által kiadott tankönyv segítségével. Elmondta azt is: jelenleg csak egyetlen, teljesen honvédelmi oktatást folytató gimnázium van – a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium –, de a tervek szerint egy újabb nyílhat Hódmezővásárhelyen.

– A számok azt mutatják, hogy óriási az igény az ilyenfajta oktatásra, két és félszeres, háromszoros túljelentkezéssel számolunk minden évben a Kratochvilban, és ezt az igényt ki kell elégítenünk. Végig kell gondolnunk földrajzilag is, hogy hol, milyen térségben alakítunk ki ilyen oktatási intézményt, de ez az alappillére kell legyen a katonai oktatásnak – fogalmazott az államtitkár.

ELENGEDHETETLEN FEJLESZTÉS

Dr. Vezekényi Csaba, védelempolitikáért felelős helyettes államtitkár elmondta: mostanra felértékelődött

a hadsereg fejlesztésének kérdése, amit a NATO mellett a politikai elit is támogat. Ennek hátterében az áll, hogy mind több, s nem csak katonai szerep hárul a haderőkre a biztonság garantálásában.

– A katonai erő egyre többször játszik meghatározó szerepet a regionális válságokban. A konfliktusok kezelése is növekvő arányban követelhet meg végső eszközként katonai megoldásokat; a megfelelő védelmi képességek fenntartása, a katonai erő folyamatos fejlesztése ebből fakadóan is elengedhetetlen – hangsúlyozta a helyettes államtitkár. Hozzátette: Magyarország Európa egyik legbiztonságosabb országává vált, amit fenn kell tartani, s az új kihívásokra új válaszokat kell adni. A biztonságot úgy is lehet támogatni, hogy az ország fenntartja vagy növeli a katonai részvételét a nemzetközi missziókban, s fejleszti saját hadseregét.

Dr. Simicskó István, a hazafias és honvédelmi neveléssel kapcsolatos feladatok kormánybiztosa előadásában hangsúlyozta: egy jól működő állam teret enged a közösséghez tartozás igényének. Erre jó példa az önkéntes tartalékos rendszer, a kadétprogram, de a Honvédelmi Sportszövetség is. Rámutatott: a köznevelésben nem katonai képzést, hanem honvédelmi nevelést szeretnének folytatni, amely a testi és a szellemi képességek, illetve a haza iránti érzelmi attitűdök kifejlesztését célozza. Ehhez pedig mindenképpen módszertani segítséget kell nyújtani az iskolai oktatóknak, nevelőknek. A célok érdekében egy kormánystratégiára is szükség van, s a középiskolákban

honvédelmi, míg a felsőoktatásban katonai ismereteket kell oktatni. A volt miniszter kiemelte a sport szerepét a honvédelmi nevelésben, és megjegyezte: ez alkalmas a kívánt célok egy részének elérésére.

A LEGFŐBB VESZÉLYEK

Petr Pavel vezérezredes, a cseh hadsereg egykori vezérkari főnöke, a NATO Katonai Bizottságának korábbi elnöke a konferencián azt mondta, az észak-atlanti szövetség számára két fő fenyegetés létezik most a világon: Oroszország és a terrorizmus. Mivel a konfliktusok természete megváltozott, ma az egyik legfontosabb, hogy az elemzők, illetve a döntéshozók megértsék, mi számít fenyegetésnek, s miként lehet kezelni azokat. Mára például a gazdasági útvonalak és az erőforrások biztosítása központi kérdéssé vált, ami a világ két legerősebb hatalma, az Egyesült Államok és Kína tetteit is nagyban meghatározza. Mostanra nemcsak Afrikában, de Oroszország bizonyos részein és Európában is érezhető, hogy Kína egyre nagyobb hangsúlyt fektet gazdasági érdekei védelmére. A vezérezredes arra számít, hogy a jövőben kiéleződnek majd a konfliktusok például Kína és az Egyesült Államok között, a korábban említettek miatt. Mivel mind Oroszország, mind pedig Kína abban érdekelt, hogy megossza az Európai Uniót és a NATO-t, a tagállamok összefogása, egysége mindennél fontosabb napjainkban.

Készenlét-ellenőrzési gyakorlat

HATHATÓS SEGÍTSÉG

KÉSZENLÉT-ELLENŐRZÉSI GYAKORLAT KERETÉBEN
TESZTELTÉK A HATÁRVÉDELMI FELADATOKBA
BEVONT KATONAI ALAKULATOK FELKÉSZÜLT-SÉGÉT.

A Honvéd Vezérkar főnöke – a honvédelmi miniszter felkérésére és a belügyminiszter egyetértésével – a Közös Akarat gyakorlaton belül, 72 órás feladatátvétel-lel készenlét-ellenőrzési gyakorlatot rendelt el azért, hogy meggyőződjenek a határvédelmi feladatokba bevont katonai alakulatok felkészültségéről.

A Magyar Honvédség továbbra is részt vesz a határ őrzésében, támogatja a rendőrség munkáját, hiszen rendelkezik azokkal a képességekkel, amelyek segítségével a lehető leggyorsabban reagálhat a határon jelentkező kihívásokra. A november 26. és december 1. között a 175 kilométer hosszú szerb–magyar határszakaszon megtartott készenlét-ellenőrzési gyakorlaton 2300 katona vett

részt 310 technikai eszközzel; ezek között harcjárművek, helikopterek és rohamesónakok is voltak.

A gyakorlatról a madarasi határvédelmi bázison tartott sajtótájékoztatót Korom Ferenc altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnöke, aki kijelentette: a készenlétbe vezényelt katonai alakulatok zökkenőmentesen visszaülleszkedtek a határvédelmi feladatokba.

A tábornok emlékeztetett: a Magyar Honvédség 2015 óta vesz részt az illegális migráció kezelésében. Idén júniusban, a magyar határőrizeti rendszer technikai korszerűsítésének

köszönhetően a katonákat ki lehetett vonni a rendőrséget támogató feladatokból, így a Magyar Honvédség erői az alaprendeltetésükből fakadó tevékenységekre koncentrálhattak.

– A katonák kivonása nem azt jelenti, hogy a határvédelmi feladataink befejeződtek. Egy olyan rendszert dolgoztunk ki, amely biztosítja a készenlétbe vezényelt állománynak a feladatokba történő visszaülleszkedését – hangsúlyozta Korom Ferenc altábornagy, aki a határvédelmi erőknél tett látogatást követően úgy fogal-

mazott: a rendőrök és a katonák motiváltan, figyelemmel és odafigyeléssel hajtják végre feladataikat, bizonyítva, hogy

Magyarország területi integritása és a magyar emberek védelme biztosítva van.

– Eddig is bíztam a katonákban, és meggyőződéssel vallottam, hogy hatékony segítséget nyújtanak a rendőri erőknek; erről most a gyakorlatban

is tanúbizonyságot szerezhettünk – fogalmazott dr. Balogh János vezérőrnagy, országos rendőrfőkapitány, aki arra kérte a Honvéd Vezérkar főnökét, hogy a készenlélet a jövőben is tartsák fenn, és amennyiben a határvédelmi helyzet úgy kívánja, álljanak készen a rendőrség támogatására.

**AFGANISZTÁNBA ▶
INDULTAK**

Egyéni tanácsadók lesznek Afganisztánban azok a katonák, akikről ünnepélyes keretek között köszöntek el az MH 86. Szolnok Helikopterbázison. A négytagú csoport 2019 májusáig végzi mentorálási feladatait Kabulban, az afgán légierő képességfejlesztése érdekében. A műveleti kitelepítést több hónapon át zajló hazai, csehországi és horvátországi felkészülés előzte meg. A NATO afganisztáni műveletében 2010 óta vállalnak szerepet a magyar katonák, ennek a kontingensnek – a tervek szerint – utolsó, harmincadik csoportja kezdte meg küldetését. Az MH Összhaderőnemi Parancsnokság megbízott parancsnoka nevében dr. Bali Tamás ezredes, az MH 86. Szolnok Helikopterbázis parancsnokhelyettese köszönt el a misszióba indulóktól.

Honvedelem.hu; fotó: MH 86. Szolnok Helikopterbázis

**ELISMERT ▶
SZOLGÁLAT**

Fél év szolgálat után átadta a feladatokat Paor József önkéntes műveleti tartalékos alezredes, a NATO KFOR Novo Seló-i táborának parancsnoka Kovács Attila alezredesnek, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár logisztikai főnökének. A Pristinához közeli táborban tizenhárom nemzet közel 1300 katonája állomásozik, így a parancsnoki beosztás rendkívül szerteágazó feladatrendszer foglal magában. A magyar vezetésű parancsnokság svájci és osztrák katonákkal együtt végzi a munkáját. Reinhard Ruckenstuhl dandártábornok, a KFOR parancsnokhelyettese elismerésben részesítette a leköszönő Paor alezredest kiemelkedő szolgálatáért.

Kép és szöveg: Kozák Piroksa százados

**KÖZÖS ▶
FELKÉSZÜLÉSEK**

Folytatódtak a közös kiképzések az MH KFOR Kontingens katonáira épülő KFOR Harcászati Tartalék Zászlóaljnál (KFOR Tactical Reserve Battalion – KTRBN). A magyar kontingens egyik százada például az Európai Unió által delegált, katonai rendészeti feladatokat ellátó lengyel századdal együtt vett részt kétnapos felkészülésen a Pristina melletti Vrelo táborban. A KFOR-ban szolgáló Nyugati Többnemzeti Harcsoport (Multinational Battle Group – West; MNBG W) alárendeltségében szolgáló szlovén század pedig egy komplex Fire Phobia-kiképzésen bizonyíthatott a Novo Seló-i táborban, ahol a magyar katonák mentorálásával gyakorolhatták a tömegkezelési feladatokat.

Kép és szöveg: Kozák Piroksa százados

Az MH 24. Bornemissza Gergely Felderítőezred állományából a KFOR egyéni törzsbeosztásaiban szolgálatot teljesítő felderítők ötlete alapján rendezték meg a Szent Márton-kihívás nevű teljesítménytúrát Koszovóban. A hagyományteremtőnek szánt rendezvényen a külszolgálatot teljesítő felderítőkatonák művelési területen is tiszteleghettek a felderítők napja és védőszentjük előtt. A túrán az ötletgazdák mellett a KFOR-parancsnokság egyéni törzsbeosztásaiban szolgáló társaik, az MH 5. Bocskai István lövészdandár 39-es felderítői, valamint a KFOR-misszió lengyel, finn, horvát, észt és osztrák katonái álltak rajthoz. A 24 kilométeres távot egyénileg, sportruházatban futva, vagy gyakorlóöltözetben, 10 kilogrammos felszereléssel gyalogolva kellett teljesíteni.

Fodor Elek hadnagy; fotó: Baranyi Norbert zászlós

◀ SZENT MÁRTON-KIHÍVÁS

A KFOR-ban szolgáló magyar és osztrák kontingens közösen emlékezett meg az első világháborúban elesett katonákról, a nyugat-koszovói Pec városában található osztrák–magyar temetőben. Az ünnepségen Reinhard Ruckenstuhl dandártábornok, a KFOR parancsnokhelyettese, valamint Magyarország és Ausztria koszovói nagykövete is részt vett. Az emlékműnél rajtuk kívül szintén koszorúzott Legoza Bálint alezredes, az MH KFOR Kontingens 19. váltásának parancsnoka és Mák András alezredes, a Koszovóban szolgáló magyar katonák nemzeti rangidőse.

*Kozák Piroska százados
Fotó: dr. Schmidt Gergely hadnagy*

◀ MEGEMLÉKEZÉS KOSZOVÓBAN

◀ VÁLTÁS LIBANONBAN

Megtörtént az UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon) kötelékében szolgáló magyar katonatérképészek idei második váltása. Eke Tamás főhadnagy befejezte egyéves külföldi szolgálatát és hazatelepült. Ebből az alkalomból Beatrice Puyo, az UNIFIL Geoinformációs Szolgálatának vezetője emlékpajzsot adományozott részére. A főként a geoinformációs támogatásban dolgozó főhadnagy feladatait az MH 1. Honvéd Tűzszerész- és Hadihajós Ezred állományába tartozó Bodnár István hadnagy vette át. A magyar katonatérképészek 2006 óta, éves váltásokban dolgoznak az UNIFIL főparancsnoksága törzsében, Naqourában.

Kép és szöveg: Horváth Zoltán alezredes

Trident Juncture 2018

A LEGEK HADGYAKORLATA VOLT A NORVÉGIÁBAN OKTÓBER 25. ÉS NOVEMBER 23. KÖZÖTT MEGRENDEZETT TRIDENT JUNCTURE 2018. KÖZEL 51 EZER EMBER, 10 EZER JÁRMŰ, 250 REPÜLŐGÉP ÉS 65 HADIHAJÓ JUTOTT SZEREPHEZ A NATO KIKÉPZÉSI RENDEZVÉNYÉN.

A hidegháború lezárulta óta ez volt a legtöbb embert és haditechnikát megmozgató NATO-erőpróba, Norvégiában pedig az 1980-as években rendeztek utoljára ekkora hadgyakorlatot. A résztvevők a skandináv ország középső és keleti részén, továbbá a Norvégia, Svédország és Finnország körüli tengereken, illetve a három állam légtérében hajtották végre a feladatokat. A hivatalos forgatókönyv szerint a NATO Transzformációs Parancsnoksága (Allied Command Transformation – ACT) által megrendezett eseményen

a katonai szövetség 5. cikkelyén alapuló, kollektív védelmi feladatokat gyakoroltak egy képzeletbeli ellenséggel szemben – azaz egy veszélybe került tagállamot segített a szövetség többi tagja információval és fegyveres erővel egyaránt. Az erőpróba fontos céljaként jelölték meg továbbá a nagyon magas készenléti összhaderőnemi műveleti erőbe (Very High Readiness Joint Task Force – VJTF) felajánlott csapatok összekovácsolását is. A gyakorlat irányítója James G. Foggo admirális, a NATO Nápolyi Összhaderőnemi

Parancsnokságának vezetője volt, s a rendezvényen a katonai szövetség minden tagállama végrehajtott állománnyal képviseltette magát.

A Trident Juncture nevet kapott komplex gyakorlatok megrendezéséről még a 2014. évi walesi NATO-csúcstalálkozón döntöttek. 2015-ben Spanyolország és Portugália adott otthont az eseménynek, ezúttal pedig Norvégia volt a házigazda, amely a NATO legészakibb tagállamaként komoly szerephez jut a Barents- és a Norvég-tenger, illetve az ezek felett lévő légterek ellenőrzésében.

ERŐDEMONSTRÁCIÓ

MINDENKI OTT VOLT

A gyakorlat során az alegységszintű taktikai kiképzéstől a nagy létszámú, nemzetközi szárazföldi, légi és haditengerészeti kötelékek harcszerű körülmények közötti irányításáig a teljes „palettát” végigvették a résztvevők. De legalább ilyen fontos volt a logisztikai, ellátási, utánpótlási és karbantartási láncok, képességek kiépítése és fenntartása: a legerősebb hadsereg is mozgásképtelen, ha nincs üzemanyag, lőszer, szere-

lőgárda vagy éppen élelmiszer és meleg ruházat a katonák számára. Ez utóbbira komoly szükség volt, hiszen Norvégia kifejezetten csapadékos, hideg, télies időjárással várta a résztvevőket, köztük a nem NATO-tag, de a szövetséghez egyre szorosabban kötődő Finnország és

Svédország katonáit, haditengerészeit.

Frank Bakke-Jensen, Norvégia védelmi minisztere a gyakorlat sajtótájékoztatóján elmondta: országa nem lenne képes egyedül megvédeni magát, így a norvég biztonság alapvető eleme a transzatlanti katonai

szövetség. A hadgyakorlat egyben a norvég védelmi koncepció egészét is tesztelte, hiszen a fegyveres erőkn kívül számos polgári hatóság és szervezet szintén részt vett az erőpróban. A Trident Juncture során azt is bebizonyították: képesek a beérkező, nagy létszámú NATO-

erőket és felszereléseiket, fegyverzeteiket fogadni, elhelyezni. A zord norvég tájon és időjárásban sikerrel elvégzett gyakorlat pedig igazolta a résztvevők számára: felkészültek az északi hadviselésre, nemzetközi környezetben, más tagországok erőivel közösen harcolva. A védelmi miniszter kiemelte: Svédország és Finnország mellett mind a huszonkilenc NATO-tagállam részt vett a gyakorlaton, ami az egységről küldött erős üzenetként értékelhető.

VÁLASZ A KIHÍVÁSOKRA

Jens Stoltenberg NATO-főtitkár kiemelte: a katonai szövetség 1990 óta legnagyobb közös erőpróbája senki ellen nem irányult, tisztán és egyértelműen védelmi feladatokat gyakoroltak.

– Generációnk legnagyobb biztonsági kihívása előtt állunk. A NATO erre a kollektív védelem elvének legnagyobb szabású alkalmazásával válaszolt. Miután a világ változik, a

NATO-nak is változnia kell – mutatott rá a főtitkár. Hozzátette: a hadgyakorlat teljesen nyilvános volt, az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) minden

tagállamát felkérték megfigyelők kiküldésére.

Stoltenberg újságírói kérdésre válaszolva elmondta: nem egy hidegháborús helyzetet szimuláltak

Norvégiában, hanem a kollektív védelmet gyakorolták, amely a katonai szövetség lényegét jelenti.

– Megmutattuk, ehhez megvannak a képességeink, s erős a szándékunk, hogy minden tagállamot megvédünk. Ez egyben segít egy esetleges fegyveres konfliktus elkerülésében is: ameddig ugyanis tudni lehet,

hogyan egy tagország ellen intézett támadás az egész szövetség választását vonja maga után, addig ilyen agresszióra nem kerül sor. A béke megőrzésének legjobb útja a hiteles elrettentés felmutatása. A biztonsági környezet egyre nagyobb kihívást jelentő, mind komolyabb követelményekkel járó átalakulása miatt meg kell erősíteni a közös védelmet. Ennek egyik fontos eleme a Trident Juncture hadgyakorlat, csakúgy, mint az erők készségi fokának növelése, a szövetség keleti tagállamainak területén felállított harccsoportok, és az új parancsnoki struktúra is – fűzte hozzá Stoltenberg.

A főtitkár egyben emlékeztetett: amíg a hidegháborúban két katonai tömb több százezer katonája nézett farkasszemet, addig ma egy sokkal nehezebben kiszámítható, kevésbé tiszta szabályrendszeren alapuló, a hibrid hadviselés eszközeit felvonultató és a terrorizmus megnövekedett veszélyét hordozó helyzetről lehet beszélni. Ez másfajta biztonsági helyzet és a NATO-nak változnia kell ahhoz,

hogy megfelelő választ tudjon erre adni.

MAGYAR RÉSZVÉTEL

A Trident Juncture 2018-on a Magyar Honvédséget az MH Anyagellátó Raktár-bázis tizenöt katonája képviselte egy tábori hajtóanyag-raktár (THR) rendszerrel. Ez egy

hadszíntéri központi üzemanyagraktár, amely a hadszíntéri hajtóanyag tárolásában és elosztásában játszik nagy szerepet.

Központi eleme a Wardam II rendszer, amely 2011-ben a német hadseregtől került a Magyar Honvédséghez, és az MH Anyagellátó Raktár-bázis hetényegyházai bázisparancsnokságán helyezték üzembe. A Wardam II lehetővé teszi a hajtóanyag tábori körülmények közötti tárolását, kiszolgálását, valamint a telepített üzemanyagrendszerek átmeneti helyettesítését katonai és katasztrófa-elhárítási feladatok során.

Az itthoni üzembe helyezés után harmonizálták a német és a magyar logisztikai rendszereket, eljárásmodokat és technikai eszközöket.

A közös magyar–német erőfeszítések eddigi legnagyobb próbája volt a norvégiai gyakorlat, ahol a honvédség katonáinak feladata kü-

lőnböző típusú hajtóanyagok nagy mennyiségű raktározása, a minőségbiztosítás, valamint az üzemanyag-töltő és -szállító gépjárművek kiszolgálása volt. A szeptember közepén Sessvollmoenbe kitelepült állomány a 600 köbméteres, F-54 gázolajos tartálypark tereprendezésével, valamint a 150 köbméteres F-34 JET A-1 modul kármentőinek és tartályainak előkészítésével, telepítésével kezdte meg feladatai végrehajtását. Az építést legtöbbször a szélsőséges időjárás, a sok eső és az orkánerejű szél zavarta. A zord körülmények ellenére a szakállomány mindössze két hét alatt építette ki az összekötő csővezetékét, a szívó- és nyomóágakat, alakította ki az osztó-, a ki- és betároló pontokat. A szivattyúk beépítése után csatlakoztatták a tartályokat a rendszerhez, s ezután

folyamatos volt a hajtóanyagok biztosítása a gyakorlaton részt vevő nemzetek részére.

A német-magyar üzemeltetési tábori hajtóanyagraktár a francia vezetésű Modular Combined Petroleum Unit (MCPU) alárendeltségben látta el feladatát, amelynek kötelékébe a francia, a német és a magyar mellett belga, spanyol, olasz, amerikai, brit és litván katonák tartoztak. A kint dolgozó magyar szakembereket november 6-8. között meglátogatta Kriston István főtörzsszázlós, a Magyar Honvédség vezénylőszázlós, Sári Zsolt főtörzsszázlós, az MH Logisztikai

Központ, valamint Kocsis Csaba főtörzsszázlós, az MH Anyagellátó Raktár-bázis vezénylőszázlós.

ÉVFORDULÓS ERŐPRÓBA

Már húsz éve gyakorlatoznak együtt a Magyar–Román Közös Békefenntartó Zászlóalj katonái; a kiképzési rendezvények helyszínét a két ország felváltva biztosítja. Az idei, Wise Foresight 2018 elnevezésű harcászati gyakorlatot a romániai Dud-Taut lő- és gyakorlótéren rendezték. A záróeseményként megtartott aradi ünnepélyes sorakozón Mihai Fifor, Románia nemzetvédelmi minisztere a közös zászlóalj immár két évtizedes együttműködését illetően hangsúlyozta, hogy az nagy jelentőséggel bír a Magyar Honvédség és a román hadsereg közötti kapcsolatban. Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka, dr. Ruszin Romulusz dandártábornok pedig kiemelte: a közös gyakorlatokkal töltött húsz év látható eredményeket hozott a zászlóalj életében.

Kép és szöveg: Búz Csaba főhadnagy

ÁRVÍZVÉDELMI GYAKORLAT TARTALÉKOSOKKAL

Árvízvédelmi gyakorlaton vettek részt az MH 2. vitéz Vattay Antal Területvédelmi Ezred tartalékos katonái a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kölcse és Sonkád között. A szimulált katasztrófahelyzetben a katonák a megyei katasztrófavédelmi igazgatósággal, a vízügy szakembereivel, illetve a járási és települési önkéntes mentőcsoportok tagjaival működtek együtt. A védekezési munkálatokban részt vevő csaknem négyszáz szakember a nap folyamán mobilgátat épített, homokzsákokat pakolt, buzgár-elfogót alakított ki, illetve vízi mentési feladatokat gyakorolt. A területvédelmi tartalékos katonák közül tízen segítettek a védelmi munkálatokat, hárman pedig a szervezőkkel együttműködve a logisztikai hátteret koordinálták.

Antal Ferenc; fotó: Tóth László

OKTATTAK A BRIT KIKÉPZŐK

Háromnapos zárógyakorlattal fejeződött be a Junior Commanders Leadership Course elnevezésű képességfejlesztő tanfolyam az MH 25. Klapka György Lövészdandárnál. A BMATT (British Military Advisory and Training Team) szakembereinek vezetésével zajló közel egy hónapos felkészítés oklevélátadó ünnepségén Iain Lindsay magyarországi brit nagykövetség hangsúlyozta: bízik abban, hogy a mostani kiképzés jó kezdet a hosszú távú együttműködéshez. Sándor Zsolt dandártábornok, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság szárazföldi haderőnemének főnöke pedig úgy fogalmazott: a kiképzésen olyan oktatóktól tanulhattak, akik sok gyakorlati tapasztalattal rendelkeznek, ezért ez a tanfolyam kiváló lehetőséget adott a résztvevőknek a fejlődésre.

Kép és szöveg: Kapás Viktor István hadnagy

ALAPOS BÁZIS 2018

Eredményesen zárult a négy héten át tartó Alapos Bázis 2018 elnevezésű törzsgyakorlás, amelyen főként a hátszágvédelmi, valamint a befogadó nemzeti támogatásból adódó feladatok kerültek előtérbe. A Magyar Honvédség teljes műveleti vezetését átfogó rendezvényen első alkalommal vett részt a Székesfehérváron települő NATO Erőket Integráló Elem. A különleges jogrendi időszakban előforduló, a különböző veszély- és katasztrófavhelyzetek, a rendkívüli és a szükségállapot mellett a résztvevők a migrációs válságkezelés, továbbá a hibrid hadviselés feladatait is áttekintették. A kiképzési esemény igazgatója Apáti Zoltán dandártábornok volt, az ő szakmai irányításával készítette elő a rendezvényt a HVK Kiképzési Csoportfőnökség gyakorlattervező osztálya.

Kép és szöveg: honvedelem.hu

LESÚJTHAT A VASÖKÖL

Ellenőrző tűzvezetésen vettek részt a tatai MH 25. Klapka György Lövészdandár 101. tüzérosztályának katonái. Ennek során a figyelőpontok, a tűzvezető pontok, illetve a tüzlépcső állománya is bizonyíthatta, hogy felkészültek az előttük álló erőpróbára. A foglalkozást a tüzérosztály előretolt vezetési eleme és tűzvezető pontja által meghatározott rendben hajtották végre. Az ellenőrzés során a 101. tüzérosztály és a kiszolgálásba a dandár más alegységeitől bevont erők is számot adtak felkészültségükről, s miután éleslövészetre bocsáthatóvá váltak, megkezdhették az áttelepülést az MH Központi Gyakorló- és Lőtérre, hogy végrehajtsák a Vasököl 2018 elnevezésű gyakorlatot.

Kép és szöveg: MH 2K Klapka György Lövészdandár

FOLYTATÓDOTT A FELKÉSZÜLÉS

A visegrádi együttműködés részeként felajánlott többnemzeti műszaki alegységbe tartozó rajok felkészítése zajlott az MH 5. Bocskai István Lövészdandár hódmezővásárhelyi művelettámogató műszaki zászlóaljnál. A műszaki rajok kiképzési időszakának végén a szakfelkészítés többek között műszaki felderítési, útépítési, műszaki zárasi, illetve robbantási feladatok begyakorlásával folytatódott. Veszélyességét tekintve kiemelkedett a feladatok közül a földrobbantási mozzanat, amelynek során a katonák – a megfelelő számvetések elkészítése után – mintegy 10 kilogramm mennyiségű töltetet alkalmaztak. A többnemzeti műszaki századnak a teljes felkészültséget jövőre kell elérnie, amikor készenléti szolgálatba lép és megkezdi féléves tevékenységét.

Kép és szöveg: Tordai Kamilla

TANÁCSKOZTAK A V4-EK VÉDELMI MINISZTEREI

A NATO és az EU aktuális biztonsági-védelmi kezdeményezéseiről, valamint a visegrádi országok (V4) együttműködésének további lehetőségeiről tárgyaltak a szlovákiai Tátralomnicon a V4-ek védelmi miniszterei. A munkaülésen dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter üdvözölte a V4 összhaderőnemi logisztikai támogató csoportparancsnokság (V4 JLSG HQ) létrehozásáról szóló egyetértési megállapodást; ez az első olyan állandó közös képesség, amelyet a V4-ek országai felajánlanak a NATO számára. A magyar tárcavezető tájékoztatta kollégáit arról, hogy a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderő-fejlesztési program keretében megvalósítjuk minden NATO-képességcélunkat, továbbá Magyarország – ahogy eddig – a jövőben is 100 százalékosan feltölti a hozzá tartozó NATO-beosztásokat.

Honvédelmi Minisztérium; fotó: Ivan Kelement

HADTÖRTÉNETI 100

A múlt nélkül nem lehet előre menni – fogalmazott Németh Szilárd, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára Budapesten, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum (HM HIM) jogelődje alapításának 100. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen. Beszédében a miniszterhelyettes rámutatott: a HM HIM nélkül a Zrínyi 2026 honvédelmi és haderő-fejlesztési program megvalósítása sem megy. Az intézmény által végzett munka, mint a múlt feltárása, a hadisírok gondozása, a múzeumi kiállítások és múzeumpedagógiai napok nélkül nem sikerülhet a hadsereg modernizálása, a toborzás sem. A jubileumi évforduló alkalmából egy emlékérem is készült, amelyet a rendezvényen mutattak be.

Honvedelem.hu/MTI; fotó: Szikits Péter

ÖNKÉNTES TARTALÉKOSOK ESKÜTÉTELE

Ezek a fiatalok a tudományos és társadalmi megújulás mellett úttörő szerepet vállalnak a megújuló Magyar Honvédség életében, és ezáltal a haza védelmében – mondta Szabó István, a Honvédelmi Minisztérium honvédelmi államtitkára Pécsen, az MH 6. Sipos Gyula Önkéntes Területvédelmi Ezred 52. zászlóalja újoncainak eskütételén. Az államtitkár kiemelte: Pécs élen járt az önkéntes tartalékos rendszerhez történő csatlakozásban, s példát mutat az egyetemi ifjúságnak. Az esküt tett hatvannégy tartalékos jelentős hányada ugyanis a Pécsi Tudományegyetem hallgatója, s a rendezvény kapcsán egy megállapodás aláírására is sor került: eszerint a jövőben a honvédség és az egyetem számos területen (például kutatás-fejlesztés, egészségügy és honvédelmi nevelés) működik együtt.

Kép és szöveg: Kálmánfi Gábor

ÚJFAJTA MEGKÖZELÍTÉS

A Zrínyi 2026 honvédelmi és haderő-fejlesztési program páratlan lehetőséget biztosít, ugyanakkor újfajta megközelítéseket követel minden érintettől – mondta dr. Kádár Pál, a Honvédelmi Minisztérium közigazgatási államtitkára a Honvéd Vezérkar Tudományos Kutatóhely és a gödöllői Szent István Egyetem konferenciájának megnyitóján. Az államtitkár hangsúlyozta: a nemzetközi biztonsági helyzet változása kényszerhelyzetet teremt, amelyben nemcsak követni kell a kihívásokat, hanem elébük is kell menni, s az ilyen fórumok jó lehetőséget biztosítanak erre. Ugyanakkor rámutatott, hogy a honvédelem nem egy specifikus területként kezelendő, hanem arra – a fogalmat kitágítva – minden elemében megújuló rendszerként kell tekinteni.

Nyulas Szabolcs; Fotó: Rác Zsűde

OLASZORSZÁGBAN JÁRT A VEZÉRKAR FŐNÖKE

Korom Ferenc altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnöke – Claudio Graziano vezérezredes, a leköszönő vezérkari főnök meghívásának eleget téve – Olaszországba látogatott, az olasz nemzeti egység és hadsereg napja alkalmából. A Triesztben szervezett ünnepségen a meghívott nemzetek díszelgő katonái is felvonultak: a Magyar Honvédséget az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegységének tizenhárom katonája képviselte. A rendezvény után Korom Ferenc altábornagy megköszönte az olasz–magyar katonai kapcsolatok elmélyítése érdekében végzett munkáját Claudio Graziano vezérezredesnek, aki az Európai Unió Katonai Bizottságának elnökeként folytatja katonai pályafutását.

Kép és szöveg: Honvéd Vezérkar

REQUIEM A MAGYAR HŐSÖKÉRT

A Debrecen Helyőrségi Zenekar és a Debreceni Kodály Kórus „Requiem a magyar hősökért” címmel közös hangversenyt tartott az első világháború lezárásának centenáriuma alkalmából a Szent Annaszékesegyházban. A hangverseny legfontosabb mondanivalója a hősök tisztelete volt, amelyet a zene nyelvén közvetítettek a katonazenekar és a kórus tagjai a közönség számára. A koncert végén dr. Ruszin Romulusz dandártábornok, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka a katonazene fontosságát hangsúlyozva megköszönte a jelenlévőknek, hogy együtt emlékeztek a Nagy Háborúban elcsesztekre.

*Szabó Barna törzsőrmester
Fotó: Szalka Miklós őrvezető*

Rotorszeles Pipishegy

AZ IDEI ÉV LEGNAGYOBB SZABÁSÚ HELIKOPTERES KIKÉPZÉSI ESEMÉNYE ZAJLOTT LE GYÖNGYÖS-PIPISHEGY KÖRZETÉBEN ÉS A MÁTRA KIJELÖLT TERÜLETEIN. A MI-17-ESEKET ÉS AS350-ESEKET REPÜLŐ SZOLNOKI HAJÓZÓK MELLETT SZÁMOS ALAKULAT KATONÁI IS SZEREPHEZ JUTOTTAK A KUTATÁS-MENTÉS TELJES SPEKTRUMÁT LEFEDŐ GYAKORLATON.

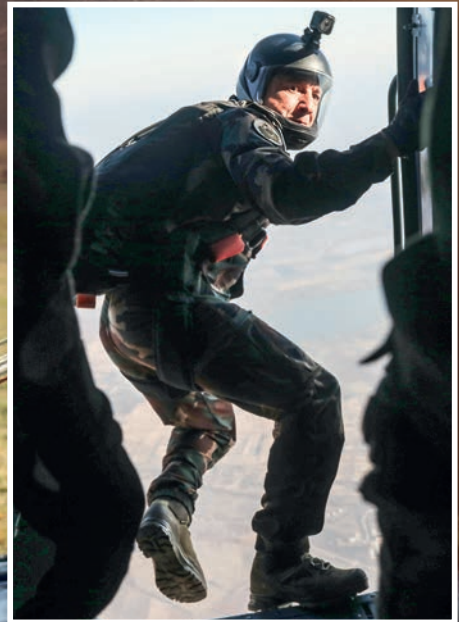
KÖZÖS ERŐVEL

Nem véletlenül zajlott az Air Wolf Hunting 2018 elnevezésű ötnapos rendezvény a Magyarország legmagasabb csúcsai feletti légtérben. Mint ahogy Daróczy Endre alezredes, az MH 86. Szolnok Helikopterbázis repülőműveleti főnöke elmondta: kifejezetten a hegyvidéki körülményekre építettek a gyakorlat előkészítésekor. A tavaly őszi hasonló erőpróba tapasztalatait felhasználva már két hónappal korábban elkezdődött a tervezés. 2017 októberében szintén a Mátrában hajtották végre a kiképzési rendezvényt: akkor a kutatás-mentés folyamatának egyik legfontosabb moz-

zanatát, a leszállást és a kijuttatást gyakorolták a résztvevők.

– Ezt teljesen más végrehajtani az Alföldön, mint egy hegyvidéki területen, adott esetben szűk tisztásokon vagy sziklás hegyoldalon landolva – emelte ki az alezredes. Hozzátette: a helyszínnek bonyolultsága tekintetében a Mátra ideális választásnak bizonyult. Tavaly, a gyakorlatot megelőző helikopteres felderítés eredményeként, egy olyan adatbázist hoztak létre, amely tartalmazza a mátrai, megfelelő méretű, biztonsággal használható tisztások koordinátáit, rövid leírását és persze számos fényképet.

A helyszín felderítése és katalogizálása mellett a szolnoki helikopterbázis vezetése szerződést kötött az érintett terület gazdájával, az Egererdő Zrt.-vel. Az erdészet nagyon segítőkészen állt az együttműködéshez, s minimális korlátozásokkal fogadta el a szolnoki elképzeléseket és igényeket.

HÚZZ EGY TÉTelt...

A tavalyi gyakorlaton a pilóták egy-egy borítékot húztak: ebben három helyszín koordinátája és az ott végrehajtandó műveletek szerepeltek. A kutató-mentő helikopter személyzetének a megszokott feladatsort kellett teljesíteni: a helyszínre érkezést követően átrepültek felette, eközben felderítették, ellenőrizték azt. A következő körből – ha lehetett – már le is szálltak, de adott esetben a földet érést megelőzte még egy iskolakör.

– Ez a sűrű erdők felett, hegyormok között repülve nem egyszerű feladat – emlé-

keztetett Daróczy alezredes. Még a tapasztalt fedélzeti technikusként is nagyon kell figyelnie, hogy ne veszítse szem elől a kijelölt tisztaást. A pilótától pedig a pontos leszállás vagy a csörlés hibátlan végrehajtása kívánt erős koncentrációt.

2018-ban egy még összetettebb, feladataiban és a résztvevők körét tekintve bővebb, a kutatás-mentés teljes spektrumát lefedő gyakorlatot bonyolítottak le. Sőt, az alpintechnikai képzéshez sikerült kiváló sziklafalat is találni. Ott aztán a megfelelő beosztásban dolgozó katonák több órás sziklamászási és szikláról mentési feladatot hajtottak végre, s a végén csörlő segítségével távoztak a helyszínről – gyakorlatilag tökéletesen

lemodellezve egy, a sziklafalra akadt siklóernyős elsősegélyben részesítését és biztonságba helyezését.

– Komoly kihívást jelentett a Mátra az ejtőernyővel a kárhelyszínt megközelítő katonáknak is: teljesen más időjárási viszonyok várták az égből érkezőket, mint Szolnokon. Nagy magasságban jelentős elsodrások történtek, legyen szó a Pipishegyet megcélzó vagy a kijelölt tisztás felé lebegő ejtőernyősökről. További meglepetéseket tartogatott az éjszakai ugrás, amikor csak a repülőtérré telepített fénytechnika és a saját fejlámpáik jelentettek támpontokat az esetenként 25-30 kilogrammos te-

herzsákkal ugróknak – jegyezte meg Daróczy alezredes.

A repülőműveleti főnök kiemelte: az MH Összhaderőnemi Parancsnokság elvárásaival összhangban igyekeztek minél komplexebb, számos katonai alakulat bevonásával végrehajtott, széles körben alkalmazható tudást nyújtó kiképzési eseményt összeállítani. Nos, ez sikerült is: a szolnoki MH 2. vitéz Bertalan Árpád Különleges Rendeltetésű Dandár mellett az MH 5. Bocskai István Lövészdandár, az MH 24. Bornemissza Gergely Felderítőezred és az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis

kijelölt állománya is aktív szerephez jutott az egyhetes közös munka során. Ennek megfelelően rengeteg tapasztalat gyűlt össze: például a Kecskemétről érkezett két Gripenpilóta átélhette, milyen nehézségeket is jelent teljes hajózóoverallban, a túlnyomást ellensúlyozó ruházatban („G” ruha) és a mentőmellényben több kilométernyi erdei menetet végrehajtani, egyúttal biztonsággal, pontosan tájékozódni, haladva a kijelölt kiemelési pont felé. Nem volt véletlen a kecskeméti bevonása: a hamarosan induló újabb balti

légtérrendészeti feladat (Baltic Air Policing) előtt ez a gyakorlat kiváló alkalmat biztosított a felkészülésre, egyben tesztelték a repülések során a mentőmellényben lapuló műholdas helyzetjelző adót (PLB), illetve az AN/PRC-112 típusú segélyrádió titkosított csatornájának használatát is. Az utóbbi segítségével a bajba került hajózó a kutató-mentő helikopter fedélzetén érkező, a „különlegek” állományából összeállított kiemelőcsoporttal képes kommunikálni. Összefoglalva: a résztvevők kipróbálták minden eljárást és eszközt, amely az „éles” kutató-mentő feladatok során a rendelkezésükre áll.

KÉT CÉL, EGY HELYSZÍN

– Az Air Wolf Hunting 2018 komplex gyakorlat során az elsődleges cél a kutató-mentő szolgálatot adó személyek képességeinek szinten tartása, a kiképzési célok teljesítése volt – fogalmazott Kovács Krisztián alezredes, a Rubik Szállítóhelikopter-zászlóalj parancsnoka. A gyakorlat során – az MH Légi Vezetési és Irányítási Központtal folytatott koordinációt követően – bevonták az „éles” kutató-mentő szolgálatot adó helikoptereket is. A Szolnokról és Páparól érkező forgószárnyasokat

teljesen valóságként berendezett kárhelyszínek várták, így a hajózók és a szak személyzet egyaránt realisztikus körülmények között gyakorolhattak. Az alezredestől megtudtuk: a kutatási és a gépelhagyási módszerek tökéletesítését, a döntéshozatali folyamat finomítását segítik ezek a rendszeres gyakorlatok, amelyeken a már ki-

egészségügyi katonák a gépelhagyás többféle módszerét gyakorolhatták (leszállás, alpin technika, ejtőernyős ugrás), nappali és éjszakai körülmények között egyaránt – sikerült minden olyan lehetőséget végigvenni, amivel a szak személyzetek a valódi kutatás-mentés során találkozhatnak. A gyakorlat lehetőséget adott a

képzett személyzetek vesznek részt. A szállítózászlóalj saját szervezésben negyedévente tart ilyen kiképzési rendezvényt, amelyet idén az Air Wolf Hunting 2018 „koronázott meg”. Ebben a helikopterbázis szinte minden eleme szerephez jutott.

A hajózók mellett a kutató-mentő szak személyzetek is igen elfoglaltak voltak. Az ejtőernyősök és az

személyi mentési (Personnel Recovery – PR) képességek szinten tartására is, bevonva a kecskeméti repülőbázis és a debreceni dandár katonáit.

A kutató-mentő feladatok mellett a magashegyi repülések gyakorlására szintén kiváló lehetőséget biztosított az Air Wolf Hunting 2018. A másodpilóta-beosztásba készülő ifjú hajózók iskolaköreitől az éjjellátó szemüvegekkel végrehajtott feladatokig mindenféle repülést lehetett gyakorolni az egy hét alatt.

SZÜRKE ÁRNYAK

A Mátra felett feltűnt egy ismerős, de immár szürkében pompázó gép is. A Mi-24-es harci helikopterek a Pípishegyen önálló kiképzési repüléseket hajtottak végre, bár idén még nem vettek részt a kutató-mentő gyakorlaton. Rolkó Zoltán ezredes, a szolnoki bázis parancsnokhelyettese elmondta: a hatósági berepülés után – a külföldön oktatói jártasságukat visszaszerző szolnoki pilóták és műszakiak segítségével – meg-

kezdődött a hajózók kiképzése. A nagyjavítást követően a feladatkör is gazdagodott: az éjjellátó szemüvegek használata a Mi-24-esek harci képességeinek bővítését jelenti, míg a pilótafülkébe beépített új rendszerek a műszerekkel segített repülést és leszállást emelik új szintre. Mint az ezredes rámutatott, november közepéig az igen kedvező időjárás is segített abban, hogy a harcihelikopter-zászlóalj hatékonyan és sok repült órát összegyűjtve végezze kiképzési feladatait.

– Az Air Wolf Hunting 2018-at tervező és előkészítő Repülőművelési Főnökség nagyon alapos mun-

kát végzett – vette vissza a szót Kovács alezredes. Ennek eredményeként feladatvégrehajtás közben, „élesben” sikerült tesztelni azt a műholdas híradó- és kommunikációs rendszert, amelynek segítségével a gyakorlatot vezető törzs a Pípishegyre települve akár a szolnoki bázis számítógépes hálózatát is elérte. Ez jelentősen megkönnyítette a törzs munkáját, nagy segítséget

jelentett az erőpróba sikeres levezetésében.

Összegzésében a Rubik-zászlóalj parancsnoka hangsúlyozta: a kiképzési célok mindegyikét sikerült teljesíteni, igen eredményes hetet zárhattak az Air Wolf Hunting 2018 végén. A kutató-mentő szakszemélyzetek remek gyakorlati lehetőséghez jutottak, átélhették azt a stresszt, amellyel egy „éles” riasztás során is találkozhatnak.

Szabad egy Tangóra?

Ha a szabálysértő gép pilótája ezt látja, gyors döntést kell hoznia.

2018 DECEMBERÉBEN ISMÉT JELES ÉVFORDULÓHOZ ÉRKEZTEK A KECSKEMÉTI HAJÓZÓK ÉS MŰSZAKI KATONÁK. TÍZ ÉVEL EZELEŐTT RIASZTOTTÁK ELŐSZÖR KÉSZÜLTSEGBŐL A MAGYAR JAS-39-ESEKET, AMELYEK ADDIG A MIG-29-ESEKKEL FELVÁLTVA ŐRIZTÉK A MAGYAR LÉGTERET. A JUBILEUM KAPCSÁN ÉRDEMES RÉSZLETESEN MEGISMERNI A FEGYVERES LÉGTÉRVÉDELMI KÉSZENLÉTI SZOLGÁLATOT.

ÉGIG ÉRŐ KERÍTÉS

A NATO integrált légvédelmi rendszerének a katonai szövetség tagjaként hazánk is része. Légi rendészeti szempontból Európát két részre osztották: az északi régiót a németországi Uedemből, a déli országokét a spanyolországi Torrejonból koordinálják és irányítják. Ezek a központok (Combined Air Operations Center – CAOC) békehelyzetben az ellenőrzési körzetük feletti repüléseket tartják szemmel, és szükség esetén riasztják az érintett országok légierejének szolgálatot adó vadászgépeit. Az éles rakétákkal felfegyverzett repülőgépek pilótái a nap 24 órájában készenlétben állnak,

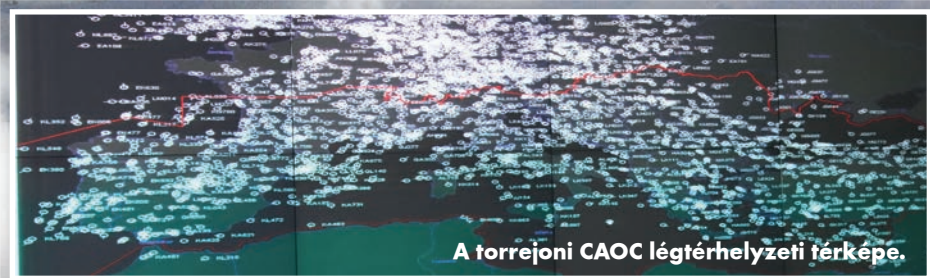
hogy riasztás esetén, a szükséges eljárások után, a meghatározott légtérbe induljanak. A régebben az olaszországi Poggio Renaticóban települt szervezet – ahol négy magyar tábornok is szolgált parancsnokhelyettesi beosztásban – Spanyolországba költözött, a Ferrara melletti bázis csak minősített helyzetben venné át a hrci tevékenység irányítását.

LÉGTÉRSÉRTÉS!

Az irányítóközpontok a hozzájuk tartozó országok lokátorrendszeraitől kapott valós idejű légihelyzet-ké-

pet követik figyelemmel: tapasztalnak-e eltérést az előre leadott repülési tervektől, és a légi eszközök pilótái betartják-e a kötelező rádióforgalmazás szabályait? Mivel ezeket a légi államhatárokat átlépők sok esetben nem tartják tiszteletben, szükséges a készségi erők indítása.

Többféleképpen jelentkezhet beavatkozást igénylő probléma. Előfordul, hogy a repülőgép előzetes repülési terv nélkül érkezik a légtérbe – a Földközi-tenger felett gyakorta észlelik a hirtelen ötlettől vezérelve útnak induló közel-keleti üzletemberek, milliárdosok business jetjeit. A másik esetben létezik repülési terv, csak éppen a személyzet elfelejt „kapuzáskor” elköszönni vagy beköszönni rádió a földi irányításnak. Olyan is előfordulhat, hogy a tervszerűen érkező és kommunikáló gép irányt változtat, vagy speciális beren-

A torrejon CAOC légtérhelyzeti térképe.

dezései segítségével kódoltan jelzi, vészhelyzet alakult ki a fedélzeten. Ezt az érintett ország ügyeletesei, a mi esetünkben a Veszprémben található MH Légi Vezetési és Irányítási Központ (hívójele Silver Shark) szakemberei jelzik Torrejonba, ahol az információk mérlegelése alapján

A Silver Shark légtér ellenőrzői.

A CAOC-ok ellenőrzési területei.

A cseh Gripen-géppár vezére a díszes festésű 9241-es volt.

A szlovák MiG-29-es.

A horvát légierő emelte a készülség legkorosabb repülőgépét.

(mivel hozzánk már csak több országon átrepülve érkezhettek repülőgépek) adják ki a riasztási parancsot.

Innen kezdve már a magyarok feladata a szabálysértő repülőgép ellenőrzésének irányítása, a készülségi gépek emelése, majd az érintett légtérbe vezetése. A készülségi géppár megközelíti a célként meghatározott repülőgépet és az előírt protokoll szerint megkezdi az igazoltatást. A kísérő Gripen hátulról biztosítja a géppár parancsnokát, aki először ellenőrzi a légi eszköz külsejét (van-e rajta függesztmény?), majd balról

mellé repülve vizuálisan meggyőződik, hogy a pilótafülkében tapasztalható-e a szokásostól eltérő tevékenység. Legtöbbször már ilyenkor helyreáll a rend: az utasszállító pilótája érzékeli felfegyverzett kísérőjét, és azonnal megteszi a korábban elmulasztott intézkedéseket.

Ebben az esetben a légtérsértés „békésen” rendeződik, a szabálysértőt Gripenjeink a határig kísérik, majd visszatérnek Kecskemétre.

Teljesen más lenne a helyzet, ha az „elfogott” gép nem engedelmeskedik az utasításoknak. Ilyenkor a kötelék vezére megpróbálja a követési irányra és süllyedésre kényszeríteni a már veszélyesnek minősített repülőgépet – amelynek személyzete tudja, hogy mögöttük ott repül a vezér társa éles fegyverekkel, így jobb engedelmeskedni és leszállni a kijelölt reptéren. Persze a lehetőségek ezzel nem érnek véget: ha a légtérsértő nem engedelmeskedik a „ráutaló magatartásnak”, végső esetben fegyverhasználatra is

sor kerülhet. Az országoként változó, hogy a tűzparancsot ki adhatja ki. A New York-i World Trade Center pusztulása (2001. szeptember 11.) előtt ez nem volt annyira egyértelmű, mint napjainkban. Jó példa

Az olasz Typhoonokat gyakran riasztják a Földközi-tenger fölött.

Így „fogták el” az A321-est a német Eurofighterok.

A póttartályos kecskeméti JAS-39-esek a szlovén légtérbe is elkísérték a „szabálysértőt”.

erre, hogy az 1970-es években egy orosz MiG-23-as vadászgép – a pilóta katapultálását követően – robot üzemmódban Belgiumig repült, és miután üzemanyaga elfogyott, amerikai vadászok kísérete mellett zuhant egy lakóházra.

164 TÖBB MINT 70 000?

A tűzparancs kiadásának, végrehajtásának dilemmáit remekül érzékelteti

a Terror című, egy vadászpilóta bírósági tárgyalásáról szóló színdarab, melyet a Katona József Színház 2016 novemberében tűzött műsorra. Az előadás valóságtartalmáról

Nem gyakorlat! Egy B-737-es utasa fotózta a magyar légtérben ezt az éles elfogásra érkezett Gripent.

Ugrik Csaba dandártábornokot, a kecskeméti légibázis parancsnokát kérdeztem.

– A színdarab szerint eltérítik a Berlin–München repülőjáratot, de a gépeltérítő ezúttal nem váltságdíjat kér, hanem bejelenti, hogy a gépet egy zsúfolt futballstadionra vezeti, ahol épp 70 ezer néző előtt játszik

egy labdarúgótorna döntőjét. A Luftwaffe légtérbe irányított vadászpilótája igazából nincs döntési helyzetben, mivel a német szabályok nem engedik meg ilyen esetben sem az eltérített gép megsemmisítését. Ő mégis úgy határoz, hogy a 164 utas élete kevesebb, mint a 70 ezer szurkolóé és elindítja a rakétát...

A Kovács Lehel által megformált Lars Koch őrnagy sorsáról a Katona József Színház nézői döntenek.

A RAF szemmel láthatóan komolyan veszi a légtérvédelmet. A brit Typhoon nyolc légiharc rakétával érkezett.

A Katona József Színház kamaratermébe 101 néző fér be; ők az ügyész, a védő, valamint a két tanú beszéde után a bejáratnál kapott, „Elítélem” és „Felmentem” feliratú cédulával szavazhatnak arról, hogy a vadászpilóta bűnös vagy ártatlan. A bíró a többség akaratának megfelelő ítéletet olvassa fel a darab végén. A világ 50 városában van műsoron ez az előadás, az interneten figyelemmel kísérhető a vélemények aktuális megoszlása. (A legutóbbi budapesti előadáson 58 néző felmentette, 43 elítélte az őrnagyot.) A színház művészei felkeresték a kecskeméti repülőbázist, ahol találkozhattak a pilótákkal, felszállásokat nézhettek meg, tájékozódhattak az őket érdeklő kérdésekről, mi pedig lehetőséget kaptunk a szövegkönyv „szakszerű” módosítására. Vendégként megnézhetjük az előadást is, igazi élmény volt a művészek tolmácsolásában szembesülni hivatásunk fény- és árnyoldalával – összegzett a parancsnok.

ALFA VAGY TANGÓ?

A Gripen-géppár első, a bevezetőben is említett riasztására 2008. december 22-én 11 óra után került sor. Kilián Nándor ezredes bázisparancsnok-helyettes és Asztalos István alezredes, a Puma-század parancsnoka volt éppen készültségben – minő véletlen –, így ők rohantak ki a 36-os és 40-es oldalszámú JAS-39-esekhez, hogy a miniszter jelenlétében levegőbe emelkedjenek.

Az előbbieken leírtak is jelzik, hogy vannak „éles” és vannak „gyakorló” – vagy éppen ceremóniákhoz kapcsolódó – riasztások. Az igazi célok észlelésekor az Alfa riasztási parancs értelmében tevékenykednek a szakemberek, gyakorlás esetén pedig a Tangó kódnev használatos. A rádióutasítások alapján meghatározott légtérbe érkezésig ugyanakkor éles és gyakorló riasztás esetében is egyforma az eljárás. A készültséget

adó vadászpilóták a „jók közül a legjobbak”, harcász (Combat Ready) minősítéssel rendelkeznek, így éjjelnappal bármilyen időjárási körülmények között képesek a légtérsértők elfogására.

HIVATÁSOS FOGÓCSKA

2018 szeptemberében a NATO egy látványos repüléssel kívánta demonstrálni a riasztások rendszerének működését a katonai szövetség 10 országában. Újságírókat és fotósokat hívtak az egész Dél-Európát érintő rendhagyó járőrözésre, megörökítendő, hogy az érintett légierők miként emelik a készültséget és fogják el a „légtérsértőt”, a belgák Airbus A321-esét. A bemutató tökéletesen sikerült, s a vendégek igazi típuskavalkád során győződhetek meg a légtér felfegyverzett öreinek munkájáról. A sajtó munkatársai az utasszállító mellé csatlakozó vadászgépeken megfigyelhették az alkalmazható légiharc-rakéták teljes arzenálját is, hiszen a szlovákok MiG-29-esének „veterán” R-60-as orosz rakétájától a brit Typhoon AMRAAM-jáig több változat is fotózható volt az indító síneken.

A spanyol légtérben már zárt felhőzet és F-18-asok fogadták a „légtérsértő” utasszállítót.

A RIASZTÁSBAN RÉSZT VEVŐ VADÁSZGÉPEK:

Németország: Eurofighter Typhoon, Neuburg légbázis
Csehország: JAS-39C Gripen, Časlav légbázis
Szlovákia: MiG-29AS Fulcrum, Sliač légbázis
Magyarország: JAS-39EBS HU Gripen, Kecskemét légbázis
Horvátország: MiG-21bisD Fishbed, Pleso légbázis
Olaszország: Eurofighter F-2000A, Grosseto légbázis
Franciaország: Mirage 2000C és Rafale C, Mont-de-Marsan légbázis
Spanyolország: EF-18A+ Hornet, Zaragoza légbázis
Egyesült Királyság: Eurofighter Typhoon, Coningsby légbázis
Belgium: F-16A MLU Falcon, Florennes légbázis

A franciák Mirage 2000-est...

... és Rafale-t is küldtek „díszkíséretnek”.

Kilián Nándor ezredes (az álló sor bal szélén) és Asztalos István alezredes (az álló sor jobb szélén) szállt fel 2008. december 22-én az első riasztáskor.

Cross Landing 2018

CROSS LANDING 2018 NÉVEN KÖZÖS ROMÁN–MAGYAR KUTATÓ-MENTŐ GYAKORLATRA KERÜLT SOR A KÉT ORSZÁG HATÁR MENTI TERÜLETEIN.

KUTASD FEL, MENTS D MEG!

A bajba jutott légi járművek személyzeteinek felkutatása, mentése békében, a kijelölt román és magyar légi kutató-mentő készenléti szolgálatok, továbbá a légi egészségügyi kiürítő erők (Medical evacuation – Medevac) bevonásával, a valós helyzetet megközelítő körülmények között: ez volt a fő célja a kétnapos Cross Landing 2018 elnevezésű román–magyar közös gyakorlatnak. A két ország légi kutató-mentő együttműködése sok éves múltra tekint vissza. Kooperálva a román határ menti települések önkormányzataival, továbbá a társmínisztériumokkal, nagy volumenű gyakorlatokra került sor a múltban: 2007-ben Rozsály, 2008-ban Nyírcsaholy, 2012-ben a szegedi repülőtér, 2013-ban pedig Szentes adott otthont a kiképzési rendezvénynek.

A Cross Landing 2018 során a légi kutatás-mentés riasztási és információs rendszere működésének megbízhatóságát is ellenőrizték. Ennek folyamán az MH Légi Vezetési és Irányítási Központ hadműveleti központjának műveletirányító váltása a magyar légi kutató-mentő készenléti szolgálat tevékenységét összehangolta a román fegyveres erők kijelölt egységeivel.

A gyakorlat forgatókönyve szerint az első napon az MH 86. Szolnok

Helikopterbázis egyik helikoptere balesetet szenvedett a hajdúhadházi lőtérben. A segélykérést követően az MH Légi Vezetési és Irányítási Központ hadműveleti központjából a légi mentést koordináló tiszt riasztotta a kijelölt magyar légi kutató-mentő készenléti szolgálatot, emellett – tekintettel a helyszín határhoz való közelségére – felvették a kapcsolatot a románok légi hadműveleti központjával és segítséget kértek tőlük. Sajnos az együttműködést ebben az esetben megakadályozta a szomszédunknál uralkodó rossz időjárás, ami miatt a helikoptereik nem tudtak részt venni a Cross Landing 2018 első napján. A magyarok ugyanakkor önállóan is kiváló eredménnyel oldották meg a feladatokat.

A második nap szcenáriója értelmében Románia területén, Chisoda gyakorlóterén következett be katasztrófa: egy C-130-as ejtőernyős desszantolási feladat közben eltűnt és a rádióösszeköttetés is megszűnt a repülőgéppel. Ezúttal a román légi hadműveleti központ – ugyancsak a határ közelsége miatt, továbbá a sérültek valószínűleg nagy számára tekintettel – kért segítséget a magyar féltől. A riasztásokat követően a román–magyar egységek felkutatták a baleset helyszínét, majd ellátták és kórházba szállították a sérülteket. A

két fél együttműködése kiváló volt a feladat végrehajtása során.

A közös kiképzés jogi háttérét a Honvédelmi Minisztérium és a román nemzetvédelmi minisztérium által a légierők együttműködéséről 2002-ben, Aradon megkötött szerződés, illetve az ehhez kapcsolódó, 2004-ben aláírt kutató-mentő kiegészítő egyezmény biztosítja.

Hazánkban a kutató-mentő feladatokat az MH 86. Szolnok Helikopterbázis, illetve az MH Pápa Bázisrepülőtér kijelölt egységei látják el és biztosítják, az MH Légi Vezetési és Irányítási Központ közvetlen koordinálása mellett, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság szakmai felügyelete alatt. A szolgálat a közelmúltban is igazolta fontosságát, amikor a légi mentőkkel együttműködve alpinechnika alkalmazásával segítettek a Csákerény és Csókakő közötti hegyoldalon bajba jutott siklóernyősnek.

Idegen rakétaőrök

OLASZ MELŐ

EGY EGÉSZEN KÜLÖNLEGES FELADATRA OPTIMALIZÁLT FORGÓSZÁRNYASSAL LÉPETT BE A VILÁG LEGNAGYOBB FEGYERVÁSÁRLÓJÁNAK PIACÁRA OLASZORSZÁG.

Az amerikai légierő nem csupán a vadászgépeiről vagy a B-2-es stratégiai bombázórepülőiről gondoskodik nap mint nap. Kevésbé ismert talán, de a manőverezni képes, nukleáris robbanófejekkel felszerelt, interkontinentális hatótávolságú LGM-30H Minuteman IV-es rakéták is a haderőnem kezelésében várják a remélhetően soha meg nem érkező indítási parancsot. Az atomfegyverek csapásának is ellenálló, speciális vasbeton silókba (mintegy 400 ilyen áll hadrendben ma is) rejtett fegyverek többségét távolról őrzik: nincs minden ilyen, föld alá rejtett objektum mellett egy komplett laktanya. A Malmstrom, Minot és Warren légibázisokhoz tartozó, kisebb csoportokban szétszórta, kamerákkal és más eszközökkel is vigyázott silókhoz, ha kell, helikopteren

érkeznek a gyorsreagálású erők. Erre a feladatra a mai napig egy veterán, de sokszor továbbfejlesztett típust, az UH-1N Huey-t használják. Az évtizedek óta megbízhatóan működő kéthajtóműves forgószárnyasokat ugyanakkor hamarosan lecserélik, ám azokat sokak meglepetésére nem hazai, hanem olasz gép, az MH-139-es váltja fel.

CIAO, LEONARDO!

A gépeket persze az Egyesült Államokban, Philadelphiában, a Boeing közreműködésével és irányításával gyártják majd. Ott, a Leonardo üzemében több mint 260 gépet építettek már össze az amerikai és az exportpiacra. Nem véletlen a helyi összeszerelés: az USA kormánya elvárja,

hogy a neki eladott, nagy értékű katonai eszközöket náluk szereljék össze, lehetőleg minél nagyobb amerikai beszállítói részvétellel. Ennek megfelelően például az UH-72A Lakota (leánykori nevén Eurocopter H145) típusú helikopter is az Egyesült Államokban felépített gyártósoron készül.

A közlemény szerint a Boeing és az olasz Leonardo (korábban AgustaWestland) közösen fejlesztheti ki az MH-139 típusjelzést kapott közepes szállítóhelikoptert, majd adhat át négy példányt 2021-ben a légierőnek, mindezt 375 millió dollárért. A szerződés értelmében a légierő a sikeres teszteleseket követően akár 84 helikoptert is vásárolhat, ekkor az üzlet értéke a megszokott üzemeltetési, képzési és logisztikai támogatással rögtön 2,4 milliárd dollárra szö-

Közelít már az utód...

A mentőcsörlő alapfelszereltség lesz.

UH-1N: irány a nyugdíj!

kik fel. Igaz, a program elindításakor még 4,1 milliárd dollárral számoltak: a megtakarítás tehát tetemes. A cél az összes UH-1N leváltása a modern, a 21. századnak megfelelően kialakított, gyors forgószárnyással.

A gép mindazonáltal csak részben új: az alap a jól bevált, számos variációban készülő Leonardo AW139-es, melynek talán a legismertebb változata az olasz légierő „hosszú orrú” HH-139A harci kutató-mentő helikoptere; ez 2012 óta teljesít szolgálatot.

OKOS ÉS GYORS

Érdemes megjegyezni, hogy a katonai AW139-es tulajdonképpen éppen az amerikai megrendelés eredményében született meg 2011-ben.

Ekkor mutatták be az AW139M változatot, amely a durva, terepen végzett leszállásokhoz szükséges, megerősített futóművekkel, nagy felbontású, előre tekintő infravörös kamerával, az infravörös légvédelmi rakéták elleni önvédelmi rendszerekkel, csökkentett zaj- és hőkibocsátású hajtómű-kialakítással készült. A rendelhető extrák között szerepeltek a repesz- vagy lövedék találati esetén „öngyógyító”, robbanásbiztos üzemanyagtartályok, a páncélozott ülések, a jégtelenítő rendszer és persze a fegyverzetfelfüggesztő konzolok.

A mostani nyertes MH-139-es hagyományos felépítésű: a két, egyenként 1530 lóerős, digitális vezérlésű Pratt & Whitney Canada PT6C-67C hajtómű egy-egy kompozit, ötágú főrotort és négyágú farokrotort hajt meg. A gép törzsébe a polgári válto-

zat esetén a két pilóta mellett 15 utas fér el. Ez persze a vásárló igényétől is függ: a bőrfoteles VIP-géptől a már említett katonai változatokig (többek között kutató-mentő, haditengerészeti, szállító, sebesültmentő) számos kialakítás megrendelhető.

Minden variáns teljesen digitális, nagyméretű színes kijelzőkre alapozott pilótafülkével készül. Megfelelően kiképzett személyzettel és persze a szükséges fedélzeti rendszerekkel a gép gyakorlatilag szinte bármilyen időjárási viszonyok között képes repülni.

Ezt segítik majd az amerikai légierő megrendelésére beépített „extrák” is. 2018-ban már nélkülözhetetlen az éjjellátó szemüvegekkel kompatibilis műszerfal, illetve a külső és belső világítás. Emellett a gép orra alá építendő kamerato-

rony nappali, éjszakai és infravörös optikai rendszerei szintén a pilóták munkáját könnyítik meg. A gépre nagy fényerejű, normál és infravörös üzemmódban egyaránt használható reflektor, illetve felderítő- és időjárásradar kerül. A kijelzőkön az inerciális és a műholdas navigációs rendszerekkel együttműködő, mozgó térkép is megjeleníthető. A négyesatornás, digitális robotpilóta külön kutató-mentő üzemmóddal rendelkezik, s ugyancsak hasznos kiegészítő a továbbfejlesztett földközelségjelző rendszer (EGPWS).

A gép két oldalsó tolóajtójában egy-egy géppuskaállvány kap helyet. A helikoptert és utasait integrált önvédelmi rendszerek óvják majd, s persze nem hiányozhat az ajtó fölé beépített mentőcsőrlő, illetve a pilótafülke fölött előrenyúló kábelvágó sem. Az egyes alakulatok a saját feladatkörüknek megfelelően állíthatják majd össze az MH-139-es felszereléseit.

FUTOTTAK MÉG

Érdemes foglalkozni a két alulmaradt pályázattal is. Az olasz győzelem éppen azért volt óriási meglepetés, mert a versenybe szállt másik két cég az UH-60-as egy-egy változatával jelentkezett. Éppen ezért könyvelték el sokan, hogy kettejük közül kerül majd ki az UH-1N-ek pótlását biztosító vállalat.

A Lockheed Martin (amely 2015 novemberében megvásárolta a Black Hawk-okat is gyártó Sikorsky-t) újonnan gyártott HH-60U típusú helikoptereket kínált. A 2017 februárjában bemutatott változattal kapcsolatban a cég kiemelte: 85 százalékban megegyezik a légierő új generációs

A 21. század követelményeinek megfelelő műszerfal.

Az MH-139-est az amerikai Boeing és az olasz Leonardo közösen fejleszti.

A tágas utastér az adott feladatnak megfelelően rendezhető be.

HH-60W harci kutató-mentő helikoptereivel, és alkalmas a már meglévő, ám leváltásra váró HH-60G Pave Hawk-ok infrastruktúrájának használatára is.

A helikopterrel – külső függesztményként – kisebb terhek is a magasba emelhetők.

A Sierra Nevada nevű vállalat a költséghatékonyságot szem előtt tartva a hadsereg használt, hadrendből már kivont UH-60A forgószárnyasait tervezte átalakítani az igényeknek megfelelően, egy teljes gyári nagyjavítás, élettartam-hosszabbítás, egyben modernizációs beavatkozás keretében. A hadsereg saját, Sierra Force elnevezésű felújítási programja során kifejlesztett UH-60V változattal nagyban megegyező gépek Garmin G5000H digitális pilótafülkét, General Electrics T-701D hajtóműveket, továbbá a már korábban felsorolt, különleges felszereléseket (csörlő, fegyverállványok, önvédelmi rendszerek stb.) kaptak volna. A Sierra Nevada azt is jelezte: ha az A helyett a fiatalabb L változatokat veheti kezelésbe, a költség és az átépítési idő is csökkenhet. Ám ez sem volt elég a győzelemhez...

Szómágia vagy valós veszély?

MEGLEHETŐSEN NAGY VISSZHANGOT VÁLTOTT KI, HOGY DONALD TRUMP, AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK ELNÖKE OKTÓBER 20-ÁN BEJELENTETTE: ORSZÁGA KIVONUL A KÖZEPES HATÓTÁVOLSÁGÚ, NUKLEÁRIS TÖLTETTEL RENDELKEZŐ BALLISZTIKUS RAKÉTÁKAT TILTÓ SZERZŐDÉSBŐL.

NUKLEÁRIS MATEMATIKA

Valós fenyegetés volt:
Pershing-ek indítás közben.

Első hallásra valóban roppant felöltlen és veszélyes lépésnek tűnik az egyezmény (teljes nevén Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty – INF) felrúgása. Ha azonban közelebbről is megvizsgáljuk a kérdést, máris árnyaltabbá válik a kép.

KÖLCSONÖS IZMOZÁS

1987. december 8-án látta el kézjegyével Ronald Reagan amerikai elnök és Mihail Gorbacsov – az SZKP főtitkára, a Szovjetunió első embere – azt a megállapodást, amely az 500 és 5000 kilométer közötti hatótávolságú, nukleáris töltettel felszerelhető, szárazföldről indítható ballisztikus rakéták fejlesztésének, gyártásának és telepítésének tilalmát mondja ki. Ez elsősorban az európai hadszínteret érintette, ahol a Szovjetunió a már hadrendben álló R-12 Dvina (NATO-kódja: SS-4 Sandal) és R-14 Csuszovaja (SS-5 Skean) mellett 1977-től az RSZD-10 Pionyer (SS-20 Saber), járműre telepített, három, egyenként 150 kilotonna hatóerejű robbanófejjel felszerelt, szilárd hajtóanyagú rakétarendszert is hadrendbe állította. A 4700–5500 kilométeres hatótávolság elegendő volt ahhoz, hogy a mai Ukrajna területéről indítva Nyugat-Európa jelentős részére csapást mérjenek, számos NATO-tagország fővárosát és a katonai szövetség fontos bázisait, repülőtereit fenyegetve ezzel.

A nyugati, egészen pontosan amerikai válaszlépésre 1983-ig kellett várni: a korábbi, kisebb teljesítményre képes (740 kilométeres hatótávolság, legfeljebb egy 400 kilotonnás robbanófej) MGM-31A Pershing 1a ballisztikus rakétákat a Pershing II-es rendszer váltotta fel, amelyből összesen 108 indítójárművet helyeztek át a Német Szövetségi Köztársaságba. Az új, 1770 kilométer hatótávolságú rakétákat egy jóval kisebb, „alig” 80 kilotonnás robbanófejjel látták el. Mindez együtt járt a pontosság növekedésével, ugyanakkor biztosította a megfelelő rombolóerőt. 1983 decemberétől pedig Belgiumba, az Egyesült Királyságba, Hollandiába és Olaszországba telepítették az amerikai Tomahawk cirkálórakéták szárazföldi indí-

tású, BGM-109G változatát, amely képes volt a W80 jelű, 150 kilotonnás termonukleáris robbanófejet akár 2500 kilométer távolságra is elrepíteni, s igen pontosan célba juttatni inerciális navigációs rendszerének adatait felhasználva, illetve radarral az előtte lévő területet letapogatva, majd az így szerzett információkat a saját térképadatbázisával összevetve.

LÉPNI KELLENE...

A kialakuló fegyverkezési verseny csillapítását célzó első tárgyalásokra 1980 októberében került sor a semleges Svájcban, közelebbről Genf városában. Az 1983-ban, az első Pershing II-esek beérkezésének hírére szovjet részről megszakított egyeztetéseket Margaret Thatcher brit miniszterelnök személyes közreműködésével 1986-ban sikerült újraindítani. A hosszadalmas alkufolyamat vége lett a csak az amerikai és a szovjet rakétaerőkre érvényes INF-szerződés: a megállapodás sem a brit, sem a francia haderőt nem érintette – s nem volt érintett Kína sem. A szóban forgó rakétarendszereket kölcsönös ellenőrzés mellett fizikailag is megsemmisítették; 1991-re közel 2700 fegyver tűnt el ennek köszönhetően, és Európa egy kicsit biztonságosabb hely lett. De nem sokkal: a szerződés például nem rendelkezett az 500 és 5000 kilométer közötti hatótávolságú légi és tengeri indítású, nukleáris töltetű rakétákról.

A Trump által bejelentett amerikai lépéshez

az eddigi hírek szerint a közvetlen indokot az SSC-X-8 néven ismertté vált új orosz rakéta szolgáltatta. A már 1984 óta hadrendben álló RK-55 Relief (SSC-X-4 Slingshot) alapos továbbfejlesztéseként elkészült rendszerről már Barack Obama elnöksége alatt is rendelkezésre álltak olyan információk, miszerint a fegyver vélhetően megsérti az INF-szerződést. Amerikai források szerint az Iszkander-M rendszer részeként használt 9M729 (SSC-X-8) rakéták 2017 februárjában már legalább két zászlóaljnál hadrendben álltak – ez 4-4 indítójárművet jelent, egyenként hat nukleáris töltetű, 480–5500 kilométer közötti hatótávolságúra becsült rakétával. Jens Stoltenberg, a NATO főtitkára november 12-i beszédében egyértelművé tette: a rakéták megsértik a „történelmi” INF-szerződést, és felszólította Moszkvát, tegyen eleget az egyezmény korlátozásainak.

Az ATACMS hatótávolsága mindössze 300 kilométer.

MI LEHET A VÁLASZ?

Az Egyesült Államok számára több válaszlépés is lehetőséggé vált, amelyek technológiai szempontból eltérő nehézségeket és eredményeket hozhatnak. Ebben a pillanatban – elmentésben Oroszországgal és Kínával – nincs olyan ballisztikus rakétarendszere, amely közepes hatótávolságban képes nukleáris tölteteket célba juttatni. Az MGM-168 ATACMS Block IVA rakétái is csak 300 kilométerre repülnek el, és kizárólag egy hagyományos, 230 kilogrammos repesz-romboló robbanófejjel rendelkeznek. Az 1991 óta hadrendben álló ATACMS azonban utódra vár: ez lesz majd a jelenleg tervezés alatt álló precíziós csapásmérésre alkalmas rakéta (Precision Strike Missile – PrSM), amelynek hatótávolságát éppen az INF-szerződés miatt korlátozták 499 kilométerre. Nos, ezt a mérnököknek igen könnyű lesz megnövelni. Igaz, ekkor is szükség lenne még egy megfelelően kisméretű, de nagy hatóerejű nukleáris robbanófej kifejlesztésére.

A második lépés a jó öreg Tomahawk-ok ismételt „teherautóra pakolása”. A haditechnika jelenlegi fejlettségi szintje mellett most sokkal könnyebb lenne egy járműre épített indítókonténerbe elhelyezni a haditengerészet RGM/UGM-109E TLAM Block IV-es cirkálórakétáit. Sőt, a Romániába és Lengyelországba telepített Aegis Ashore rakétavédelmi rendszer Mk 41 függőleges silói is alkalmasak a TLAM Block IV-esek fogadására.

A szárazföldi indítású BGM-109G végzetét az INF-szerződés jelentette.

Ennél – mind pénzben, mind időben – sokkal költségesebbnek ígérkezik egy vadonatúj, kifejezetten középhatótávolságú ballisztikus rakétarendszer kifejlesztése. Kérdés, hogy az egyre fejlettebb rakétaelhárító rendszerek hadrendbe állítása idején van-e értelme egy hagyományos, ballisztikus pályáivet leíró, nem túl nagy sebességű fegyver megteremtésének? Egyes vélemények szerint éppen ezért inkább egy nagy sebességű, a cél felé zuhanás közben manőverezni képes fegyver lenne a megfelelő megoldás. Ezt szintén egy rakéta juttatná fel a világűrbe, majd onnan a légkörbe visszatérve, repülési irányát folyamatosan változtatva nehezítené meg a védelem dolgát. S persze várhatóan a hiperszonikus (a hangsebesség ötszörösénél gyorsabb), irányítható fegyverek elterjedése is segíthet a mostani problémán: ezen az Egyesült Államok mérnökei már intenzíven dolgoznak. Ebben a légierő és a haditengerészet

jár az élen, hiszen a hadsereg kezét eddig megkötötte az érvényben lévő INF-szerződés.

A NEVETŐ HARMADIK

Kína őszinte aggodalmának adott hangot az amerikai kivonulás miatt. Ez annak a fényében minimum sajtóságos, de érthető diplomáciai lépés, ha figyelembe vesszük, hogy Kína nem részese az INF-szerződésnek és közepes hatótávolságú ballisztikus rakétafegyvereit évtizedek óta zavartalanul fejleszti. Szakértők becslése szerint ma már az ilyen kínai fegyverrendszerek

Ellenőrök felügyelete mellett semmisítették meg a szerződés hatálya alá eső fegyvereket, így a BGM-109G-eket is.

legalább 90 százalékanak hatótávolsága éppen az 500–5000 kilométer közötti sávba esik, fenyegetve többek között Guam szigetének kulcsfontosságú amerikai támaszpontját vagy Japán és Tajvan egészét, de Ausztrália északi területeit is.

A kifejezetten a repülőgép-hordozók ellen szánt DF-21-es ható-

távolsága is 1500–1700 kilométer közötti: ezt a fegyvert az amerikai hordozókötelékekre leselkedő egyik legkomolyabb veszélyforrásnak tartják. Egyes amerikai szakértők szerint az Egyesült Államoknak szintén szárazföldről, járművekről indítható középtávolságú ballisztikus rakétákat kellene kifejlesztenie és a

hadszíntérre telepítenie, így ellensúlyozva a most meglévő kínai rakétatechnikai fölényt, és egyben a „senki földjévé” változtatni a Kínához közeli tengereket, a vitatott hovatartozású szigeteket.

DF-21: a kínai hajóvadász.

A Nyugat először a Pershing-ekkel válaszolt a szovjet rakéták jelentette kihívásra.

Nagy lépés Indiának

ELRETTENTÉS A VÍZ ALÓL

VÉGREHAJTOTTA ELSŐ,
NUKLEÁRIS TÖLTETŰ
BALLISZTIKUS
RAKÉTÁKKAL VÉGZETT
JÁRŐRÖZÉSÉT AZ INDIAI
HADITENGERÉSZET
INS ARIHANT
ATOMMEGHAJTÁSÚ
RAKÉTAHORDOZÓ
TENGERALATTJÁRÓJA.
EGY ÚJ KORSZAK
KEZDETÉT JELENTETTE
AZ EGY HÓNAPOS,
ZÖMÉBEN A VÍZ
FELSZÍNE ALATT
TELJESÍTETT ÚT.

Az esemény súlyát mutatja az is, hogy a tengeralattjáró sikeres visszaérkezését maga Narendra Modi indiai miniszterelnök jelentette be. Nem véletlenül: az ENSZ Biztonsági Tanácsának öt állandó tagján (Amerikai Egyesült Államok, Franciaország, Kína, Nagy-Britannia és Oroszország) kívül India az első, amely képes volt nukleáris, nagy hatótávolságú ballisztikus rakétákat atomtengeralattjáróra telepíteni, majd azzal harei járőrözést végrehajtani – igaz, békeidőben.

A MÉSZÁROS

Az INS ARIHANT (melynek neve szanszkrit nyelven „az ellenség lemészárolója”) a hazai védelmi ipar egyik gyöngyszeme, s a Kínával, il-

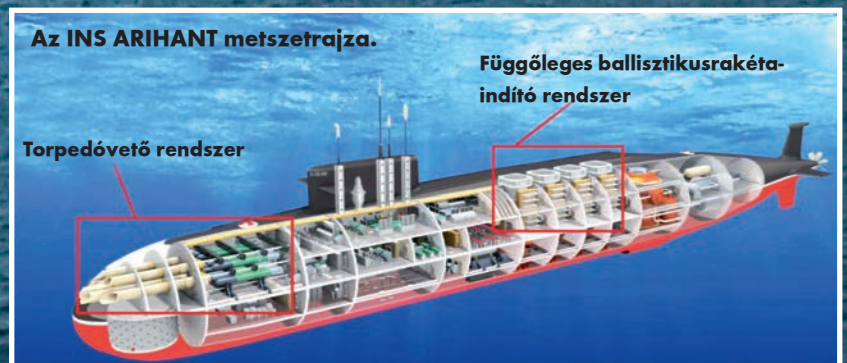
letve Pakisztánnal a legkevésbé sem baráti viszonyt ápoló India egyik legfontosabb stratégiai elrettentő eszköze. Az ország komolyan gondolja víz alatti erőinek fejlesztését: a sokáig teljes titoktartás közepette végzett (létezését csak 1998-ban ismerték el) fejlett technológiájú járműprogram (Advanced Technology Vessel – ATV) 2,9 milliárd dolláros költségvetéssel indult, és a tervek szerint összesen ötféle, különböző méretű és feladatú tengeralattjárónak jelent majd alapot.

Először az Arihant-osztály készült el, amely az elemzők szerint erősen hasonlít az orosz Akula-

Minden nukleáris nagyhatalom törekszik rakétahordozó tengeralattjárók hadrendben tartására.

Az INS CHAKRA fedélzetén képezték ki az INS ARIHANT legénységét.

Az INS ARIHANT metszetrajza.

Torpedóvető rendszer

Függőleges ballisztikusrakéta-indító rendszer

osztályra. Ezt támasztja alá az is, hogy az INS ARIHANT legénységét az INS CHAKRA fedélzetén képezték ki – ez az orosz haditengerészet 2008-ban hadrendbe állt, NERPA (K-152) nevet viselő Akula-osztályú, nukleáris meghajtású vadásztengeralattjárója, melyet 2012 áprilisától vett bérbe India. Ami bizonyos: az osztály névadó hajóegy-

ségének vízre bocsátására 2009. július 26-án került sor Visakhapatnam városának hajógyárában. A ceremóniát az akkori miniszterelnök, Manmohan Singh is személyesen tekintette meg. A dátum sem véletlen: az 1999-es Kargil-háború győz-

tes befejezésének napja ez, melynek során Dzsammu és Kasmír állam területéről űzték ki a beszivárgó pakisztáni erőket.

A 111 méter hosszú, 15 méter széles és 11 méter magas, 300 méterre lemerülni képes hajótest víz-

kiszorítása a becslések szerint eléri a 6000 tonnát. A meghajtásról egy saját fejlesztésű, 83 megawattos, nyomottvízes atomreaktor gondoskodik, 111 ezer lóerős tengelyteljesítményt leadva. Ez a felszínen haladva 12–15 csomós (21–28 km/h), míg a víz alá merülve 24 csomós (44 km/h) sebesség eléréséhez elegendő. A reaktor prototípusát az Indira Gandhi Nukleáris Kutatóintézetben, Kalpakkam városa mellett építették meg és 2006 szeptemberétől használták a különböző kísérletek elvégzéséhez. Háromévnnyi üzemeltetéssel gyűlt össze elég adat ahhoz, hogy a hajótestbe építhető, megfelelő biztonsággal és megbízhatósággal rendelkező változat is elkészüljön. Az értesülések szerint orosz szakértők is segítettek a Bhabha Atomkutató Központ (BARC) mérnökeket, akik végül sikeresen „kicsinyítették le” a szárazföldön üzemelő reaktort akkora, hogy az beférjen a hajótestbe is. Mindemellett szűk és volt a reaktor elhasználandó fűtőanyag-rúdjaiknak biztonságos és sugárzásmentes cseréjéhez szükséges kikötői infrastruktúra kialakítására is.

A hajótestet az indiai L&T hazirai hajógyára gyártotta, a vezérlés a Tata Power SED munkáját dicséri. A reaktor segítségével felhevített gőzt a Walchandnagar gőzturbinái alakítják át mozgási energiává. A meghajtásról egyetlen, meredek hajlásszögű, nagy átmérőjű hétlapátos hajócsavar gondoskodik.

A tervek szerint az alapvetően prototípusnak és kiképzőegységnek épült INS ARIHANT-ot legalább három újabb példány követi majd. A 2017. november 19-én vízre bocsátott INS ARIGHAT tesztelése jelenleg is zajlik, s a tervek szerint akár 2018 végén hadrendbe állhat. A harmadik és negyedik tengeralattjáró építésének megkezdéséről még nincsenek teljes információk.

AZ ÖKLÖK

A hajó önvédelmére az orra hat 533 milliméteres torpedóindító csövet helyeztek el, a fő fegyverzetét pedig a torony mögé függőlegesen beépített négy indítócső rejti. Ezekbe egy-egy K-4 vagy három-három K-15 bal-

isztikus rakéta fér bele. Az előbbi 3500 kilométer hatótávolságú, s az indiai Védelmi Kutató és Fejlesztőintézet (DRDO) kifejezetten az Arihant-osztály számára fejlesztette ki a hajótest méretéhez alkalmazkodó fegyvert. Nem volt egyszerű feladat a 2010 óta hadrendben álló, szárazföldi indítású Agni-III képességeinek (3500–5000 kilométeres hatótávolság, 40 méteren belüli pontosság) elérése egy tengeralattjáróról indítható rendszerrel. Eleve sokkal kisebb a hely, így a 17 méteres Agni-III-assal szemben a K-4-es 12 méter hosszú, 1,3 méter átmérőjű, illetve közel 17 tonnás lett. Robbanófejének tömegét 2500 kilogrammra becsülik. Maradt viszont a szilárd tüzelőanyag meghajtás elve, míg a hivatalos közlés szerint a „közel tökéletes pontosságú” célba érkezésért a lézeres giroszkópokat alkalmazó inerciális navigációs rendszer felel.

A rakéta első – 30 méterrel a víz alatt, rögzített pontonról végzett – tesztindítását még 2013 szeptemberére tűzték ki, de ezt nem részletezett hibák miatt csak 2014. március 24-én sikerült végrehajtani. Ekkor

A szárazföldi indítású Agni-III szolgált a tengeralattjáró fő fegyverzetét jelentő K-4-es fejlesztésének alapjául.

India a víz alól indítható rakétákkal számos kísérletet hajtott végre.

India gyors ütemben növeli tengeralattjáró-flottáját.

3000 kilométerre repült a rakéta, az Indiai-óceánon kijelölt célját sikerrel elérve. Egy újabb, hivatalosan meg nem erősített, a Bengáli-öbölben végrehajtott, szintén víz alatti teszt-ről 2016. március 7-én számolt be az indiai sajtó. Amit viszont már a védelmi tárca is elismert: 2016. március 31-én már a 20 méterre lemerült INS ARIHANT silójából lőtték ki a K-4-est. A Visakhapatnam városának partjaitól 80 kilométerre indított rakéta 700 kilométer után csapódott a célba, a védelmi tárca szerint hajszálpontosan. A minisztérium ugyanakkor sokkal kevésbé volt közlékeny a 2017. december 17-i, sikertelen kísérletet illetően, melyről csak a civil média számolt be. Meg nem erősített hírek szerint a rakéta el sem indult a víz alatti silóból, mert elektromos tápellátási hiba lépett fel.

A Sagarika néven is ismert K-15 fejlesztése még az 1990-es évek második felében kezdődött el, kifejezetten tengeralattjárók fedélzetére szánva. A szintén a DRDO mérnökei által készített fegyver kisebb, mint a K-4-es: a 10 méter hosszú rakéta csupán 74 centiméter átmérőjű, 6-7 tonna tömegű, melyből 1000 kilogrammot tesz ki a hagyományos vagy nukleáris robbanófej.

A teszteléshez szükséges víz alatti indítóplatform 2001-re készült el, s 2008-ig legalább négy sikeres

próbakilövés történt. 2008. február 26-án például 50 méter mélyről indult el a rakéta. A tizenkettedik, egyben a hadrendbe állítás előtti utolsó tesztre 2013. január 27-én került sor, amikor a 700 kilométeres hatótávolságot is sikerült elérni. Az INS ARIHANT silójából 2015. november 25-én indult útnak az első, még nem éles robbanófejjel felszerelt példány.

HOSSZÚ AZ ÚT A SIKERIG

A 2009-es vízre bocsátáskor a jól értesült források szerint szinte csak az üres hajótestet úsztatták ki a szárazdokkból: olyan fontos elemek, mint a reaktor egyes részei, a fegyverzet, a

felderítő-, illetve megfigyelőrendszerek is hiányoztak a tengeralattjáróról. Ezt támasztja alá az is, hogy a tengeri teszteléseket csak 2014. december 13-án kezdték meg. A nagyobb hibák nélkül végzett üzemeltetést követően hivatalosan 2016 februárjának elején fejezték be a próbákat, s február 23-án hivatalosan is hadra foghatóknak minősítették a hajót. A megfelelő kiképzéseket és karbantartásokat követően 2018 októberében és novemberében végül sikerrel hajtották végre az első őrjáratot, meg nem erősített értesülések szerint nukleáris töltetű rakétákkal a silókban. Természetesen sem a pontos fegyverzet, sem az egy hónapos hajózási útvonal nem ismeretes.

Hagyományos és nukleáris robbanófej célba juttatására is alkalmasak a tengeralattjáróra telepített rakéták.

Szenior katonasportolók sikerei

AKTÍV NYUGÁLLOMÁNYÚAK

Ónodi László ny. alezredes
(középen) és Simon Géza
ny. ezredes (a kép jobb szélén).

A SPORTOLÁS SZÁMTALAN FORMÁJÁT KÍNÁLJÁK TAGJAIK SZÁMÁRA A HONVÉD SPORTEGYESÜLETEK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK (HOSOSZ) SZABADIDŐS SZAKOSZTÁLYAI. SOKAN ÉLNEK IS A LEHETŐSÉGEKKEL, AZONBAN NEMZETKÖZI VERSENYEK ÉS ORSZÁGOS BAJNOKSÁGOK ÉRMEIVEL AZ EGYKORI KATONÁK KÖZÜL CSAK NAGYON KEVESEN BÜSZKÉLKEDHETNEK. KÖZÉJÜK TARTOZIK A KISKUNFÉLEGYHÁZI HONVÉD TK KÉT SZENIOR SPORTOLÓJA, SIMON GÉZA NY. EZREDES ÉS ÓNODI LÁSZLÓ NY. ALEZREDES.

Országos felmérések szerint a magyar nyugdíjasok háromnegyede nem sportol rendszeresen. Az 50 év feletti megkérdezettek kétharmada pedig nem tud róla, hogy lenne olyan – kifejezetten az idősebb korosztály számára kialakított – sportolási lehetőség a lakóhelye közelében, amelyet igénybe vehetne. Pedig sosem késő elkezdni vagy akár ismét hozzáfogni a testedzéshez. Az orvosok ugyanis egybehangzóan állítják, hogy a rendszeres sportolás ellensúlyozza a szervezet képességeinek romlását, csökkenti a betegségek kockázatát, segít a jobb életminőség elérésében, az önálló életvitelhez szükséges fizikai és szellemi teljesítőképesség fenntartá-

sában. Hatvanéves kor felett viszont már csak az alacsonyabb intenzitású, minimális sérülésveszéllyel járó mozgásformák ajánlottak, például a kerékpározás, a gyaloglás, a kocogás és az úzás.

A Kiskunfélegyházi Honvéd TK mellett három évvel ezelőtt alakult Kiskun Vízi és Szabadidő Sportegyesület egyike a Hososz azon tagszervezeteinek, amelyek kimondottan az idősebb korosztály számára kínálnak különböző sportolási lehetőségeket. Az egyesület vezetője a 72 esztendőes Ónodi László nyugállományú alezredes.

– Hetente két alkalommal, hétfőn és csütörtökön tartjuk az edzéseinket. Délelőttönként az asztaliteniszezők szoktak rendezni kis házi bajnokságokat, a téli délutánokat az uszodában töltjük, nyáron viszont a strand-

röplabda a sláger. Évente két, akár országosnak is nevezhető versenyt szervezünk: nyáron strandröplabda-bajnokságot, decemberben pedig amatőr asztalitenisz-kupát. Sporttársaim pedig nemcsak az edzéseken aktívak, de ezekre a versenyekre is nagyon komolyan készülnek. Mindehhez évente 50 ezer forint támogatást kap szabadidős szakosztályunk Kiskunfélegyháza önkormányzatától, a Hososz pedig sportszervezési feladatokra 200 ezer forintot biztosított egyesületünk részére. Óriási segítséget jelent

Ónodi László a sportpályafutása során nyert érmei egy részével.

Simon Géza (jobb oldalon) és bátyja, József, tartalékos tüzér főhadnagy a Kunság '83 gyakorlaton.

ez nekünk, hiszen csak a pingpongterem bérletére 80 ezer forintot fizetünk ki évente. Ehhez jön még a 60 ezer forintos uszodabérlés, az általunk szervezett versenyek költségei pedig alkalmanként szintén megközelítik a 60 ezer forintot. S akkor még nem is beszéltünk a használat közben tönkrement sportfelszerelések pótlására fordított pénzről. Esetenként ugyan szponzorainktól is kapunk segítséget, de a fentiekből egyértelműen kiténik, hogy a versenyek költségeit, az utazást, a szállást, az étkezést és a nevezési díjakat mindenkinek saját zsebből kell fizetnie. Tagjaink közt egyébként nyugdíjas tűzoltók, pénzügyőrök, önkéntes műveleti tartalékosok és volt honvédségi polgári alkalmazottak is vannak. Egyesületünk két legegységesebb tagja a 84 esztendőes Szigeti Ferenc nyugállományú alezredes és a 81 éves Varga Ferenc nyugállományú százados – foglalta össze a sportegyesületük megalakulása óta eltelt három év tapasztalatait Ónodi László nyugállományú alezredes, egykori testnevelő tisztt, aki ötven éve tagja, jelenleg pedig ügyvezetője a Kiskunfélegyházi Honvéd Testedzők Körének.

Ónodi László középiskolásként, a Kiskunfélegyházi Fáklya úszószakosztályának színeiben sorra nyerte a különböző versenyeket. Kiskunfélegyházán úszott az 1960-as években

A Kiskun Vízi és Szabadidő SE kimondottan az idősebb korosztály számára kínál sportolási lehetőséget.

Tóth Ákos is, a Testnevelési Egyetem későbbi tanszékvezetője, a magyar, a görög és a dél-koreai úszóválogatottak egykori szövetségi kapitánya. Mesterük a szovjet hadifogságból hazatérő, Kiskunfélegyházán munkát talált Európa- és többszörös magyar bajnok úszó, Kuchinka Vilmos volt. Aztán Ónodi László mégis sportágot váltott. A kiskunfélegyházi Petőfi Sándor Gimnáziumba járt ugyanis, ahol azokban az években a legendás tornaedző, a város későbbi díszpolgára, Tulit Péter tartotta a testnevelési órákat. A vele folytatott hosszas beszélgetések eredményeként pedig a fiatalember ráébredt, hogy mégis inkább tornászként folytatná sportpályafutását.

A szegedi tanárképző főiskola történelem-testnevelés szakán szeretett volna tovább tanulni, de – ötös történelem érettségije és sporteredményei ellenére – helyhiány miatt nem vették fel. Két év sorkatonai szolgálat után polgári alkalmazottként dolgozott pár évig a kiskunfélegyházi laktanyában, közben sportszervezői szakon elvégezte a Testnevelési Főiskolát. Hivatásos állományba vették; hadnagyként – a kalocsai harcköcsiezred testnevelő tiszt beosztása mellett – az ottani Szamuely HSE labdarúgócsapatának edzői feladatait is elvállalta. Két és fél év után a kiskunfélegyházi 7. hadosztály testnevelő főtisztjévé nevezték ki, a hadosztály felszámolása után pedig Kaposváron, a 2. Katonai Kerület testnevelő főtisztje lett. Ezekben az években csapatvezetőként részt vett a magyar katonai labdarúgó-

lövész- és háromtusa-válogatottak nemzetközi versenyein. A katonai kerület megszűnése után a Honvédelmi Minisztériumban kínáltak fel neki beosztást, amit viszont nem fogadott el, így Kecskemétre, a Bács-Kiskun megyei hadkiegészítő parancsnokságra helyezték alosztályvezetőnek. Itt azonnal megszervezte a „kiegek” közti kispályás focibajnokságot – az egyik egri döntőn a későbbi világhírű játékvezető, Puhl Sándor fújta a sípot. Nyugállományba 2001-ben, harminchét év szolgálat után vonult. Tiszti pályája során valamennyi rendfokozatát soron kívül kapta. Ónodi alezredes egyike azoknak a nyugdíjásoknak, akik több évtizedes kihagyás után kezdtek ismét aktívan sportolni.

– Úszóversenyeken négy éve veszek részt rendszeresen, évente öt-hat országos szintű bajnokságon indulok, valamilyen érmet szinte mindegyikről hazahozok. Idén nyáron például a tótkomlói nemzetközi szenior úszóversenyen hátúszásban harmadik

lettem, majd a férfi vegyes váltó tagjaként ezüstérmet nyertem. A két hónappal ezelőtt Hódmezővásárhelyen rendezett VII. fedettpályás nyílt szenior úszó országos bajnokságon pedig 100 méter háton a második, 200 méter mellen a harmadik helyen végeztem, s a 4×50 méteres vegyes váltóban is sikerült kiharcolnunk a bronzérmet. Az életem legnagyobb sportélménye mégis a tavalyi évhez kötődik: megúsztam a nevezési szintet, így részt vehettem a budapesti vizes vb utáni FINA szenior világbajnokságon – hallhattuk Ónodi Lászlótól.

Ugyancsak nyugdíjasként tért vissza az aktív sportoláshoz a 66 éves Simon Géza nyugállományú ezredes is, aki fiatal korában úszott, sakkozott, focizott és a magyar díjugrató ifjúsági válogatott kerettagjaként a felnőttek mezőnyében is sikeres versenyzője volt a kiskunhalasi Határőr Dózsa csapatának.

A kiskunhalasi Szilády Áron Gimnáziumban érettségizett, majd a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskola légvédelmitüzér-szakán tanult tovább. Első tiszti beosztását Lentiben kapta, ahonnan Jánoshalmára, pár év múlva pedig Kiskunfélegyházára helyezték. Dolgozott a Honvéd Vezérkar személyügyi csoportfőnökségén, a Honvédelmi Minisztérium személyügyi osztálya munkatársaként; 2003-ban vonult nyugállományba, majd vezető főtanácsosként, nyolc évig még segítette egykori kollégái munkáját.

– Teljesen véletlenül, a lakótelepünk parkjában találkoztam a kutyáját sétáltató dr. Nagy Sándor nyugállományú ezredessel, a Nem-

A Nemzeti Közsportigazgatási Egyetem szenior fútbajnokságának tagjai (Simon Géza a hátsó sorban jobbról az első).

A nyugállományú ezredes a szenior úszó vb-n három számban is megdöntötte egyéni legjobbjár.

zetközi Sakkszövetség versenybíró-jával. Megragadtam az alkalmat és néhány sakk-könyvet kértem tőle kölcsön, hogy feleleveníthessem ifjúkori tudásomat. Látva az érdeklődésemet, később rábeszélte, hogy járjak edzésekre is. Ennek köszönhetően játszhattam Budapest amatőr bajnokságán, a nyugdíjas csapat tagjaként pedig részt vehettem a Magyar Sakkszövetség, valamint a Nyugdíjasklubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetsége által rendezett országos sakkbajnokságokon is – mesélte Simon Géza.

Nyugdíjasként, lakókerülete szervezésében Simon ezredes öt alkalommal indult a „Testvérvárosok Olimpiáján”, oszlopos tagja és egyik vezetője a Nemzeti Községi Egyesület Egyetem szenior focicsapatának, a Magyar Honvédség Úszó Erődjében pedig már ötször is részt vett a Balatont.

– Az úszást mindig is szerettem, de komolyabb versenyen csak

TANÁCSOK (ÚJRA)KEZDŐ SPORTOLÓKNAK

Mielőtt edzésbe kezd, keressen fel egy sportorvost! Egy átfogó vizsgálat segítségével kiderül, melyik sport a legalkalmasabb az ön számára, és mennyire terhelhető a szervezete.

Ne hajszolja túl magát! Ha gondolkodás nélkül beleveti magát az edzőtermi gyakorlatokba vagy iszonyú tempóban egyik napról a másikra futni kezd, könnyen sérüléseket szenvedhet, és hamar elmehet a kedve az edzés folytatásától. A tapasztalt trénerok fokozatosan növelik a gyakorlatok intenzitását, nehézségét, erőnlétének megfelelően, kérje segítségüket!

Reális, elérhető és konkrét célokat tűzzön ki maga elé! Ha túl magasra teszi a mércét, akkor könnyen elmehet a kedve a sportolástól. De egy kis kihívásra mindig szükség van, különben elvesz a motiváció.

Edzőpartnerrel vagy csapattal együtt sokkal örömtelibb a mozgás. A lelkesedés sem hagy alább olyan könnyen.

Kezdetben heti két-három alkalommal 30-60 percet edzen laza tempóban, hogy megalapozza erőnlétét. Inkább tovább, de könnyedebben, mint gyorsan és megerőltetően sportoljon!

Olyan sportágat válasszon, amiben valóban örömet leli!

Ha úgy érzi, kezd belefásulni a gyakorlatokba, akkor próbáljon ki más sportokat is!

Mindig tervezze meg, hogy mikor fog sportolni, így lassan és fokozatosan a mindennap tevékenységének részévé válik a mozgás.

Óvja magát a sérülésektől, legyen óvatos, körültekintő és melegítsen be edzés előtt!

Kerülje a túlzott megerőltetést! A balesetek és sérülések elkerülése érdekében, ha panaszai vannak, forduljon orvoshoz!

Forrás: webbeteg.hu

2015 őszén, Pécssett indultam először. Magam is meglepődtem az eredményemen, ez ösztönzött arra, hogy a korábbiakhoz képest rendszeresebben járjak uszodába. Több számban is kipróbáltam magamat, mire rátaláltam a mell- és a vegyes úszásra – két év múlva a korosztályomban mindkettőben első helyezést értem el. Kezdetben egyedül, a

saját edzéstervem alapján készültem a versenyekre, majd 2017-ben volt kiskunfélegyházi kollégám, Ónodi Laci javaslatára csatlakoztam a Kiskun Vizi és Szabadidő Egyesülethez. Remek közösség tagja lettem, az eredményeim is ugrásszerűen javultak. A tavaly nyáron Gyulán megrendezett XLVII. országos szenior úszóbajnokságon például 100 méter mellúszásban és 200 méter vegyesúszásban országos bajnok lettem, 200 méter és 50 méter mellen ezüstérmét nyertem. Az idei gyulai országos bajnokságon pedig 200 és 100 méter mellen végeztem az első helyen – sorolta Simon ezredes, aki a legnagyobb sportteljesítményének a budapesti FINA szenior világbajnokságon való részvételét tartja, ahol 200, 100 és 50 méter mellen is sikerült megdöntenie az egyéni csúcsát. Barátjával, Ónodi alezredessel a budapesti világbajnokság középmezonyében végeztek – több évtizedes profi úszóműlttal rendelkező szenior sportolókat utasítva maguk mögé.

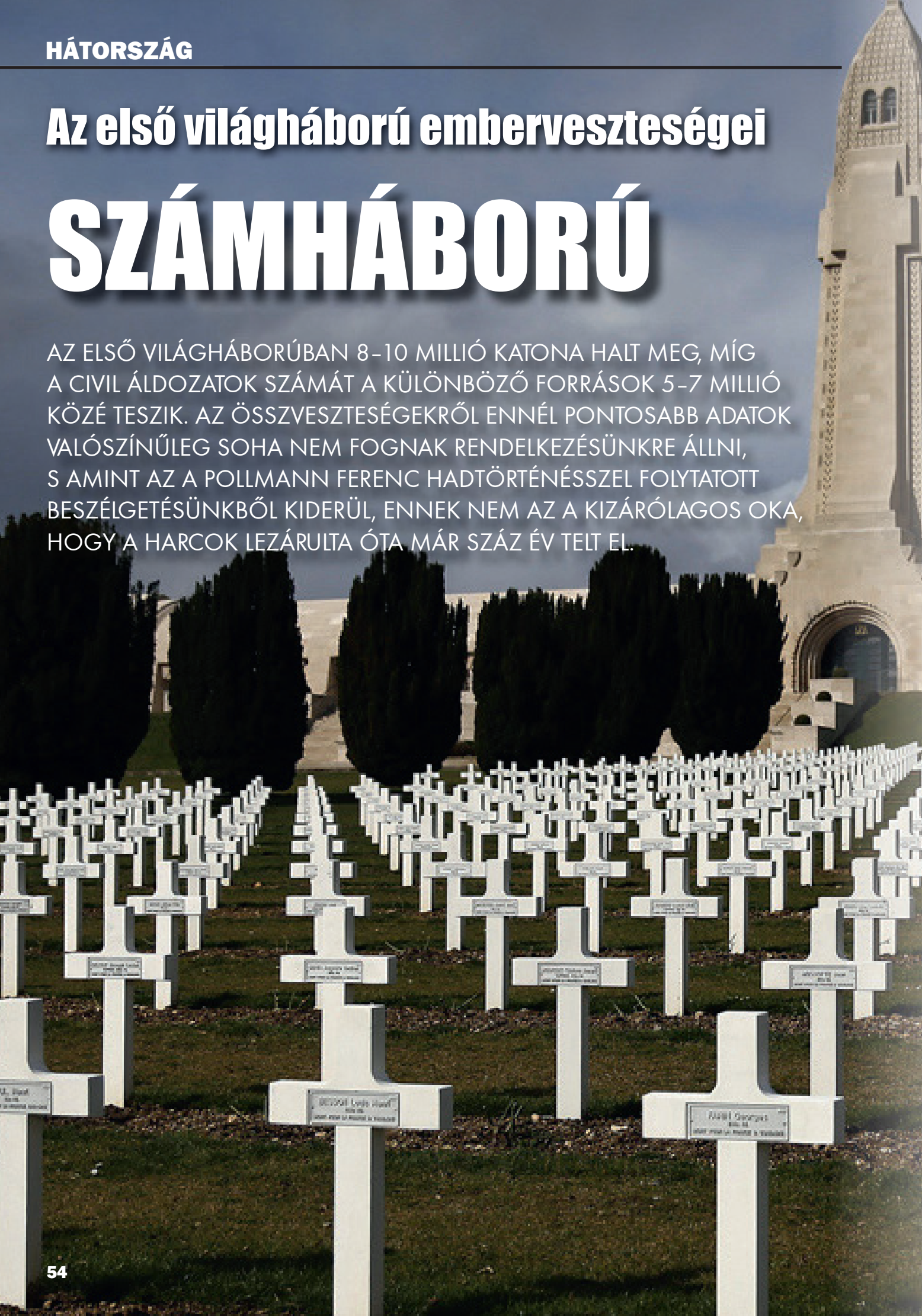
Simon Géza a díjugrató ifjúsági válogatott keretének is tagja volt.

Az első világháború emberveszteségei

SZÁMHÁBORÚ

AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚBAN 8-10 MILLIÓ KATONA HALT MEG, MÍG A CIVIL ÁLDOZATOK SZÁMÁT A KÜLÖNBÖZŐ FORRÁSOK 5-7 MILLIÓ KÖZÉ TESZIK. AZ ÖSSZVESZTESÉGEKRŐL ENNÉL PONTOSABB ADATOK VALÓSZÍNŰLEG SOHA NEM FOGNAK RENDELKEZÉSÜNKRE ÁLLNI, S AMINT AZ A POLLMANN FERENC HADTÖRTÉNÉSSZEL FOLYTATOTT BESZÉLGETÉSÜNKBŐL KIDERÜL, ENNEK NEM AZ A KIZÁRÓLAGOS OKA, HOGY A HARCOK LEZÁRULTA ÓTA MÁR SZÁZ ÉV TELT EL.

A géppuskákkal megerősített védelem leküzdése komoly fejtörést okozott a stratégáknak.

A harcok kezdetén mindenki gyors lefolyású háborúval számolt, ezzel szemben a konfliktus elhúzódott, a veszteségek ijesztő mértékben megnöttek.

– A több éven át tartó ellenségeskedést sokan azért sem tartották valószínűnek, mert úgy tűnt, egy ilyet nem tesznek lehetővé a szemben álló felek gazdasági erőforrásai. Milliós tömeghadseregekkel megvívott háborúra addig még nem volt példa a történelemben, de a számítások azt vetítették előre: fél éven belül véget ér a konfliktus. A stratégák szintén úgy vélték, mindenki abban érdekelt, hogy gyorsan befejeződjön a háború. Mivel akkoriban az offenzívának volt kultusza, széles körben elterjedt az a nézet, miszerint a támadó előnyt élvez a védelemben kényszerített féllel szemben. Ez utóbbi pedig szükségszerűen elismeri, hogy hátrányba került, s neki kell alkalmazkodnia az ellenség hadmozdulataihoz. Tehát mindenki

támadni akart, amit csak tovább erősített az a népszerű felfogás, hogy az új fegyverek is az offenzívában lévőeknek fognak kedvezni. Ennek azonban éppen az ellenkezője valósult meg – jegyzi meg Pollmann Ferenc hadtörténész, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum munkatársa.

AZ EMBERISÉG VÉGE?

1914 végére a nyugati hadszíntéren megszűnt a mozgóháború, a La Manche-tól a svájci határig húzódó összefüggő frontvonal megmerevedett. Ennek elsődleges oka nem a télbe forduló időjárás volt, hanem inkább az, hogy az eredeti hadászati koncepciók kudarcot vallottak. A stratégáknak a géppuskákkal és a gyorstüzelő ágyúkkal szembeni harc okozta a legnagyobb fejtörést; nem tudták, miként lehetne eredményesen támadásba vinni a gyalogságot és a lovasságot e fegyverek ellen.

– Keleten 1916 tavaszára alakult ki összefüggő frontvonal, a rigai öböltől a román határig. A veszteségek hadviselő felénként változtak, az Osztrák–Magyar Monarchia esetében például elmondható, hogy ebből a szempontból meghatározó volt az 1914. augusztustól decemberig tartó időszak, ami lényegesen befolyásolta a háború későbbi menetére nézve a dualista állam lehetőségeit. Az akkor két fronton, a szerbek és az oroszok ellen harcoló osztrák–magyar haderő komoly veszteségeket szenvedett, különösen a hivatásos tiszt állomány tekintetében; egyes adatok szerint annak 80 százaléka veszett oda ebben a néhány hónapban, az elesetteket pedig nem tudták teljes értékűen pótolni a civil életből érkezett tartalékos tisztek – hangsúlyozza a hadtörténész.

A közvélemény azt gondolta, hogy ez a háború olyan típusú lesz, mint a korábbiak, csak nagyobb volumenű. A konfliktus azonban megdöbbentő méretű és intenzitású volt: sokkolta a világot, nemcsak a nagyságával, hanem a brutalitásával és az általa okozott szenvedésekkel is. Először merült fel komolyan annak lehetősége, hogy az emberiség kiirtja saját magát, holott akkor még nem léteztek atomfegyverek. De azok nélkül is elképesztő határfokkal folyt a pusztítás. Jól példázza ezt 1916. július elseje, amikor a britek a somme-i csatában egyetlen nap leforgása alatt közel 60 ezer katonát vesztek. Arra sem számított senki, hogy a háború első hónapjait az akkor még csak a szerbek és az oroszok ellen harcoló Monarchia több mint százezer halottal zárja.

MANIPULÁLT ADATOK

– A hadviselő felek veszteségeit illetően az interneten, valamint a szakkönyvekben számtalan adat lelhető fel. Ezek között azonban egészen elképesztő különbségek tapasztalhatók, elsősorban azért, mert egytől egyig becslésen alapulnak. Pontos számok a veszteségekről nincsenek. Ez abból adódik, hogy még a legjobban kiépített bürokráciával rendelkező államok nyilvántartásai is összeomlottak

Vasúton szállítják a frontra az állóháború egyik elengedhetetlen kellékét, a szögesdrót akadályokat.

A háborúban elesettek számának meghatározásánál a hadifoglytáborokba kerültek egy részét is a halottak közé sorolták a statisztikusok.

a háború folyamán: a feldolgozás üteme egyszerűen nem tudott lépést tartani a nagy mennyiségben beérkezett adatokkal – részletezi Pollmann Ferenc.

A Monarchia veszteségeit ugyancsak becsléssel határozták meg az osztrák statisztikusok.

– A nyilvántartásokból kigyűjtötték a háborúban bizonyíthatóan elesetteket, majd – mivel nyilván

Brit katonák a somme-i lövészárokban.

A csata első napja fényesen igazolta, hogy hagyományos fegyverekkel is elképesztő pusztítás vihető végbe.

Az első világháború a brutalitásával és az általa okozott szenvedésekkel is sokkolta a közvéleményt.

többen veszték oda a harcokban – becslésekkel elkezdtek korrigálni ezt az adatot, méghozzá úgy, hogy az eltűntek és a hadifogságba kerültek bizonyos százalékát szintén a halottak közé sorolták. Így született meg végeredményként, hogy a háború több mint négy esztendeje alatt a Monarchia 1,5 millió katonája halt meg. De mennyi lehetett ebből Magyarország része? A statisztiku-

sok ennek megállapítására a dualista állam becsült veszteségének alapjául szolgáló 1,2 millió nevet tartalmazó adatbázis 10 százalékát nemzetiségi szempontok szerint feldolgozták, a kapott eredményt pedig tízzel felszorozták. Ennek alapján jött ki a történelmi Magyarország 660 ezer fős vesztesége. De ez is számított adat, statisztikusok kalkulálták ki, inkább közelítő pontosságú, nagyságrendileg azonban helytálló lehet – mutat rá a szakember.

Akad még egy fontos tényező, amely komoly gátja annak, hogy a veszteségeket illetően pontos adatok birtokába jussunk.

– Közismert, hogy a csatatereken vívott harcokkal párhuzamosan folyt egy propagandaháború is. A propagandisták pedig egyszerűen gondolkodtak: a saját veszteségeket csökkentették, miközben az ellenségét növelték, ezzel a módszerrel fokozandó egy-egy győzelem nagyságát, egyúttal befolyásolva a katonák harci morálját – mondja Pollmann Ferenc, aki minderre az 1916 februárjában megindult verduni csata során történeteket hozza fel példaként. Erich von Falkenhayn tábornok, a német hadsereg főparancsnoka úgy vélte, nincs reális esélye a front áttörésére, ami után előrenyomulhatna Franciaország belseje felé. Célszerűbbnek tűnt inkább kifárasztani, felőrölni az ellenséget, hogy az ne legyen képes és hajlandó tovább harcolni. Terve megvalósításához egy olyan helyszínt keresett, amit a franciák bármi áron meg akarnak majd tartani. Választása az ország északkeleti részén elterülő Verdun városára, illetve az

azt körülölelő erődrendszerre esett. Arra számított, hogy a támadással rákényszeríti ellenfelét tartalékai bevetésére, amelyeket aztán fokozatosan elpusztít, így Franciaország össze fog roppanni. Az ostrom azonban nem egészen Falkenhayn elképzelései szerint alakult, mégis azzal az indokkal szüntette be a hadműveletet, hogy az elérte célját, mert több francia halt meg, mint német.

– Ám azok az adatok, amelyekkel az állítását alátámasztotta, nem feleltek meg a valóságnak. Csapatái nagyobb veszteségeket szenvedtek el az általa mondottnál, s ez már önmagában kérdésessé tette a hadművelet sikerességéről tett kijelentését. Persze a franciák ugyanígy meghamisították a veszteségi adatokat, amelyek aztán bekerültek a tudományos köztudatba, s ember legyen a talpán, aki megmondja, hogy ezekből mennyi alapul hazugságon – illusztrálja a kutatómunka buktatóit a hadtörténész.

KI A BÁT-RABB?

A propagandaháború részeként a hadviselő felek tehát „kozmetikázott” statisztikákkal akarták bizonyítani saját sikerességüket és az ellenség gyengeségét. A számok manipulálása azonban visszafelé is elsülhet. Nehéz megmondani ugyanis, hogy a magas veszteség a hősiesség követelménye vagy a rossz katonai vezetésből adódik. Ennek különösen a háború után volt jelentősége, amikor arról folyt a vita, hogy a Monarchia népei közül melyik harcolt a legbát-rabban.

Az első világháborúban merült fel először komolyan annak lehetősége, hogy az emberiség kiirtja saját magát.

Az Osztrák–Magyar Monarchia gazdasága csak ideig-óráig tudott lépést tartani a háborús igényekkel.

– A katonai teljesítményt összekapcsolták a veszteségekkel. Ha például több cseh esett hadifogságba, mint osztrák, azt vonták le következtetésként, hogy az előbbiek rosszul harcoltak. Ugyanakkor a horvátok kitűnő harcértékét széles körben elismerték, érdekes módon a veszteségeik mégis alacsonyok voltak. Mi lehetett ennek a magyarázata? Az, hogy a horvát parancsnokok vigyáz-

tak az embereikre, s nem vágtak bele olyan vállalkozásokba, amelyek nagy véráldozattal fenyegettek. Tehát a veszteségek mértéke és a csataterén mutatott helytállás között nem feltétlenül lehet közvetlen összefüggést kimutatni – von mérleget Pollmann Ferenc.

1918-ban a veszteségeket nemcsak a harccselekmények, hanem a világon két hullámban végigsöp-

rspanyolnátha-járvány is növelte. A betegség okozta pusztítás mindazonáltal nem gyakorolt döntő hatást a harcok záró szakaszára.

– A központi hatalmak anyagi erőforrásai addigra olyannyira kimerültek, hogy a hátszág nem tudta támogatni a fronton harcolókat. A Monarchia például már 1916-ban elért gazdasági teljesítőképessége határához. Attól kezdve már csak jelen-

Egyes történelmi becslések szerint a harcok során elesett katonák kétharmada ágyútűzben vesztette életét.

A rövid ellenségeskedésre számító hadviselő felek a sebesültek ellátására sem voltak felkészülve.

tős német segítséggel tudta folytatni a harcot. A németek viszont a háború utolsó évéig képesek voltak növelni hadiiparuk termelését. Mindezt úgy, hogy az antant blokád alá vonta a központi hatalmakat, elzárva azokat a semleges országokból érkező szállítmányoktól. Ez ugyanakkor jelentős mértékben fellenédítette bizonyos tudományok és iparágak (például a vegyipar) fejlődését, hiszen az embargós termékeket valamivel helyettesíteni

kellett. Az osztrák–magyar gazdaság számára mindazonáltal nem elsősorban a blokád jelentett csapást, hanem maga a háború, s már az is elképesztő teljesítmény volt, hogy több mint négy éven át tudták folytatni a küzdelmet. 1918-ban viszont a hadsereg már komoly ellátási nehézségekkel küzdött. Éppen ezért remélte azt az 1918 júniusában, a Piavénál megindított offenzívától az osztrák–magyar hadvezetés, hogy sikerül a hadsereg ellátásához elegendő élelmiszert zsák-

mányolni az olaszoktól. Az előző év őszén, a caporettói áttörés során ez egyszer már összejött. Akkor jelentős mennyiségű ellátmány is a Monarchia kezére került; a hatalmas hadizsák-mány átmenetileg javította az osztrák–magyar csapatok helyzetét, de 1918 tavaszára ezek a készletek elfogytak. A piavei támadást tehát a katonák ellátásának javítása reményében is indították, a győzelemre azonban semmi esély nem volt – zárja a beszélgetést a hadtörténész.

EMPA-kongresszus Rotterdamban

IDÉN A HOLLANDIAI
ROTTERDAMBAN
TARTOTTA ÉVES
KONGRESSZUSÁT
AZ EURÓPAI KATONAI
ÚJSÁGÍRÓK
SZÖVETSÉGE
(EUROPEAN MILITARY
PRESS ASSOCIATION -
EMPA).

Bővülő tagság, évről évre emelkedő pénzügyi tartalék, egyre több, az EMPA tagjainak szervezett rendezvény – elégedetten értékelte az elmúlt esztendő eredményeit a szervezet. A kongresszus során – melyen hazánkat a HM Zrínyi Nonprofit Kft. háromfős delegációja képviselte – a résztvevők elfogadták a 2017-es pénzügyi évről szóló beszámolót. Ennek adatai szerint több mint 10 százalékkal nőtt az egyesület tartaléka, amely így megfelelő alapot nyújt a további fejlesztésekhez,

az új rendezvények szervezéséhez és lebonyolításához. Wolfgang Peischel dandártábornok, az EMPA osztrák elnöke külön köszönetét fejezte ki Magyarországnak a 2017. évi, a szervezet megalakításának 50. évfordulóját is méltóképpen megünneplő kongresszus megrendezéséért.

Rotterdamban hivatalosan is bejelentették: az östendős elnöki periódus zárásaként 2019-ben Bécs ad majd otthont a kongresszusnak, és ott veszi majd át a virtuális stafétabotot a legfontosabb európai

Az NIDV védelmi és biztonsági szakkiállítást Vilmos Sándor holland király is megtekintette.

katonaujságíró-szervezet leendő, új elnöksége.

A küldöttek a program során ellátogattak az idén 30. alkalommal megtartott NIDV védelmi és biztonsági szakkiállításra is, amelyet szintén megtekintett Vilmos Sándor holland

király. Méghozzá figyelmesen: végignézte számos kiállító (természetesen külön neki tartott) prezentációját. Volt látnivaló bőven, hiszen a holland védelmi ipar legfontosabb és leginnovatívabb képviselői mellett olyan nemzetközi szereplők is eljöttek, mint a Lockheed Martin, az Oshkosh Defense, a SAAB, a Thyssen vagy éppen a Rheinmetall. A két, méretre legnagyobb „kiállítási tárgy” az Egyesült Államokból és Franciaországból érkezett. Az Oshkosh JLTV könnyű, páncélozott, robbanásoknak ellenálló kialakítású, az európai hadszíntérnek megfelelően olajzöldre festett járműve, illetve a francia Arquus (volt Renault Trucks Defense) gyár Sherpa Light könnyű páncélozott felderítő gépkocsija minden tekintetben kiemelkedett a mezőnyből. Mindkét 4×4-es meghajtású, gumikerekes jármű alapváltozata védi a benne utazókat a kézfegyverek és a repeszek ellen. A járműtestek kialakításánál alapvető fontosságú volt az elrejtett, improvi-

zált robbanószerkezetekkel, illetve az aknákkal szembeni fokozott védelem.

Nem volt véletlen a Lockheed Martin hangsúlyos jelenléte sem: a hollandok mellett Európa több országának légierője is az F-35 Lightning II-eseket választotta. A tervek szerint összesen 37, hagyományosan fel- és leszálló F-35A viseli majd a holland felségjelzést, de megrendelés (2015 márciusában) egyelőre csak nyolc példányra született, amelyeket 2019-ben adnak át.

Egyre nagyobb hangsúlyt kap a valós idejű, széles spektrumban végzett felderítés is. A szárazföldi járművek mellett a merev- és forgószárnyas repülőgépekre is óriási szerep hárul, ezt tükrözte a NIDV-n kiállított rendszerek egész sora. A holland Delft Dynamics például egy elektromos meghajtású quadcoptert „csomagolt bele” egy kisméretű, kompozit külsejű ballisztikus rakétába, amely 10 kilométerre képes gyorsan eljuttatni az orrkúp alá összehajtván elhelyezett apró felderítőgépet.

A Rheinmetall az automata, 120 milliméter űrméretű, kompakt, járműbe szerelhető aknavető, továbbá a 40 milliméteres gránátvetők hatótávolságát és pontosságát megnövelő optikai irányzékrendszer mellett az intelligens tűzérségi lőszer szűk választékával mutatkozott be. A békésebb látványosságok közé tartozott a holland rendőrség helyszínelő szimulátora, ahol egy virtuális valóság-szemüvegen át nézve egy dolos bűncselekmény helyszínén „dolgozhattak” a bátor érdeklődők.

Köszönet a segítségért

Köröm, Kesznyéten és Girincs polgármestere, továbbá a térség országgyűlési képviselője személyesen köszönte meg az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred katonáinak azt a segítséget, amit a kesznyéteni vasbeton híd felújítása idejére felépített pontonhíd üzemeltetése jelentett a környező községek lakóinak mindennapi közlekedésében.

A pontonhidat 12 órás váltásokban egyszerre tizenöt katona üzemeltette 73 napon keresztül folyamatosan. Közülük ketten egészségügyiiek voltak, négyen pedig készenlétbúvár-feladatot láttak el. A szentesi ezredtől összesen kilencvenkilencen vettek részt az átkelő forgalom biztosításában. A 73 nap alatt több mint

103 ezer jármű haladt át a hídon, amelynek üzemeltetése során sem technikai meghibásodás, sem baleset nem történt. Ilyen jellegű, a polgári lakosság napi közlekedését segítő

hidat a szentesi műszaki katonák még sosem ép tettek.

Az ideiglenes átkelőt november 16-án bontotta el az ezred állománya. A nap végén a hídhoz legközelebb fekvő települések polgármesterei, Baráth László (Girincs), Kecső Imre (Kesznyéten) és Tóth Tibor (Köröm) egy vacsorameghívással személyesen köszönték meg a segítséget. Koncz Ferenc országgyűlési képviselő pedig a feladatban részt vett kilencvenkilenc szentesi katonának köszönetképpen egy-egy ajándékcsomagot adott át.

*Kép és szöveg:
Galambos Sándor*

IN MEMORIAM

Az elhunytak névjegyzéke a 2018. október 29. és november 23. közötti időszakban beérkezett adatok alapján: Fodor András törzsszászlós (50), Kreis Katalin közalkalmazott (41), dr. Bánhegyi Gábor ny. vezérőrnagy, a Magyar Honvédség halottja (64), dr. Závodny László ny. ezredes (69), Galcsik György ny. ezredes (79), Mészáros András ny. ezredes (89), Kádár József ny. alezredes (92), Martinkovits Imre ny. alezredes (88), Vajóczki Gyula ny. alezredes (66), Városi Imre ny. alezredes (83), Berek Attila ny. alezredes (65), Hollós Béla ny. alezredes (77), Raits György ny. alezredes (76), Szécsényi Olivér ny. alezredes (89), Cser Ferenc ny. alezredes (67), Dedics Dániel ny. alezredes (66), Fülöp József Gyula ny. alezredes (76), Gyarmati József ny. alezredes (94), Jankovits János ny. alezredes (89), Ocskó Sándor ny. alezredes (77), Vigh Ferenc ny. alezredes (86), dr. Radványi Lajos ny. alezredes (79), Kaskó Zsolt Béla ny. alezredes (52), Lajgút Pál ny. alezredes (91), Simon Gyula ny. alezredes (88), Tóth János ny. alezredes (68), Csipe János ny. őrnagy (79), Mészáros Zoltán Tibor ny. őrnagy (91), Nagy Lajos ny. őrnagy (57), Sarankó Béla ny. őrnagy (85), Cs. Nagy Lajos ny. őrnagy (88), Dósa Tibor ny. őrnagy (69), Garamvölgyi Imre ny. őrnagy (88), Rudnák István ny. őrnagy (90), Vajasdi Nagy Károly ny. őrnagy (65), Horváth Imre ny. őrnagy (88), Szikora Pál ny. őrnagy (77), Csesztvényi Csabáné ny. százados (70), Tóth János ny. százados (57), Holy János ny. százados (69), Timár Antal ny. százados (88), Tóth József ny. száza-

dos (66), Berkó Antal ny. százados (64), Böszörményi Ferencné ny. főhadnagy (87), Engi László ny. hadnagy (82), Komka Zoltán ny. hadnagy (68), Nagy István ny. főtörzsszászlós (68), Bartók Imre ny. törzsszászlós (81), Karázi Lajos ny. törzsszászlós (83), Kundrák János ny. törzsszászlós (82), Fehér Károly Tamás ny. törzsszászlós (74), Uhrin Károly ny. törzsszászlós (65), Balogh Kálmán Miklós ny. törzsszászlós (78), Dékány Sándor ny. törzsszászlós (64), Zsuzek József ny. törzsszászlós (70), Grafl János ny. törzsszászlós (86), Szigeti Dénes ny. törzsszászlós (77), Molnár István ny. zászlós (86), Szabó Imre ny. zászlós (77), Váczi Dániel ny. zászlós (63), Kocsis György ny. zászlós (62), Balogh István ny. zászlós (93), Fazekas József ny. zászlós (64), Horváth Csaba ny. zászlós (75), Oláh Péter ny. zászlós (50), Szabó Ferenc ny. zászlós (80), Bor Tibor ny. zászlós (56), Csendes Géza ny. zászlós (76), Csutorás Lajos Pál ny. zászlós (89), Dárdai Miklósné ny. zászlós (60), Kovács László ny. zászlós (77), Németh József ny. főtörzsrőrmester (89), Csizmásné Szigetvári Ágnes ny. főtörzsrőrmester (67), Holán László ny. főtörzsrőrmester (69), Pordán Károly ny. főtörzsrőrmester (66), Bozó Ernőné ny. közalkalmazott (83), Lovas Ferenc ny. közalkalmazott (90), Szabó István Károly ny. közalkalmazott (74), dr. Zakar Jánosné ny. közalkalmazott (88), Kerkápoly Gyula Zoltán ny. közalkalmazott (76), Temesi Mátyás Antal ny. közalkalmazott (66), Vadas Tiborné ny. közalkalmazott (88), Barakné Jenei Hedvig Karolina ny. közalkalmazott (70), Magyar Jánosné ny. közalkalmazott (85).

EMLEKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK.

MEGJELENT!

Nyitvatartás:

hétfő – péntek: 9.00 – 15.00

Telefon: 06 1 459-5373

E-mail:

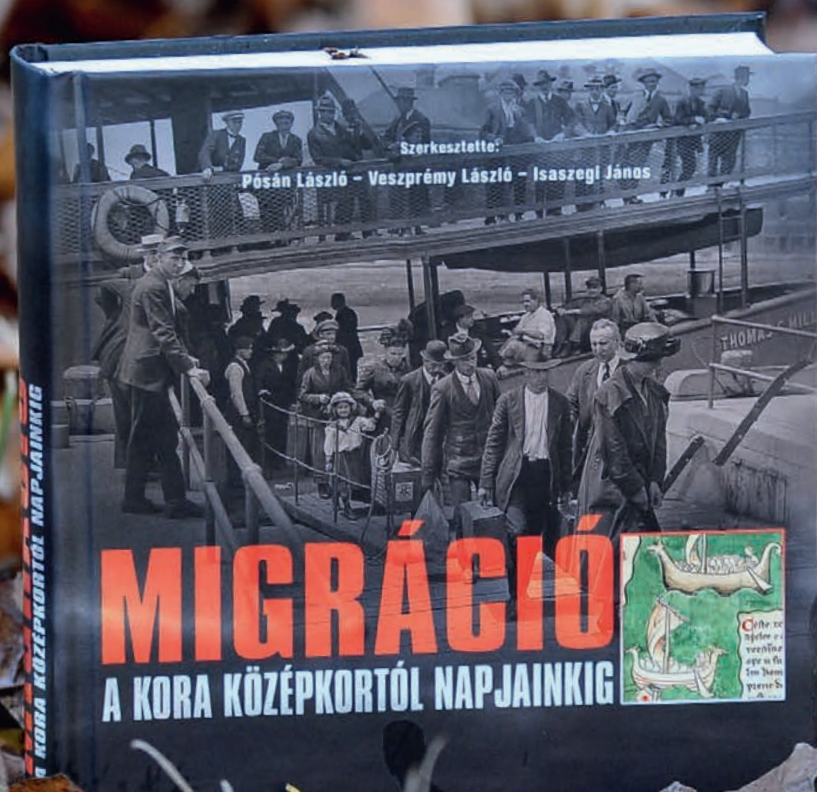
gyoredina@armedia.hu

cinti@armedia.hu

Zrínyi Kiadó

HM Zrínyi Nonprofit Kft.

1087 Budapest
Kerepesi út 29/B

7 900 FT

HELYETT

5925 Ft

WEBSHOP: HMZRINYI.HU

HM ZRINYI
TÉRKÉPÉSZETI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS
SZOLGÁLTATÓ KÖZHASZNÚ NONPROFIT KFT.

ZRINYI KIADÓ

HONVEDELEM.HU

A KATONAI HÍRPORTÁL

*Látogasson el
hozzánk!*

**FOTÓK, VIDEÓK,
HAZAI ÉS KÜLFÖLDI HÍREK, SPORT,
INTERJÚK ÉS MÉG
RENGETEG ÉRDEKESSÉG!**

